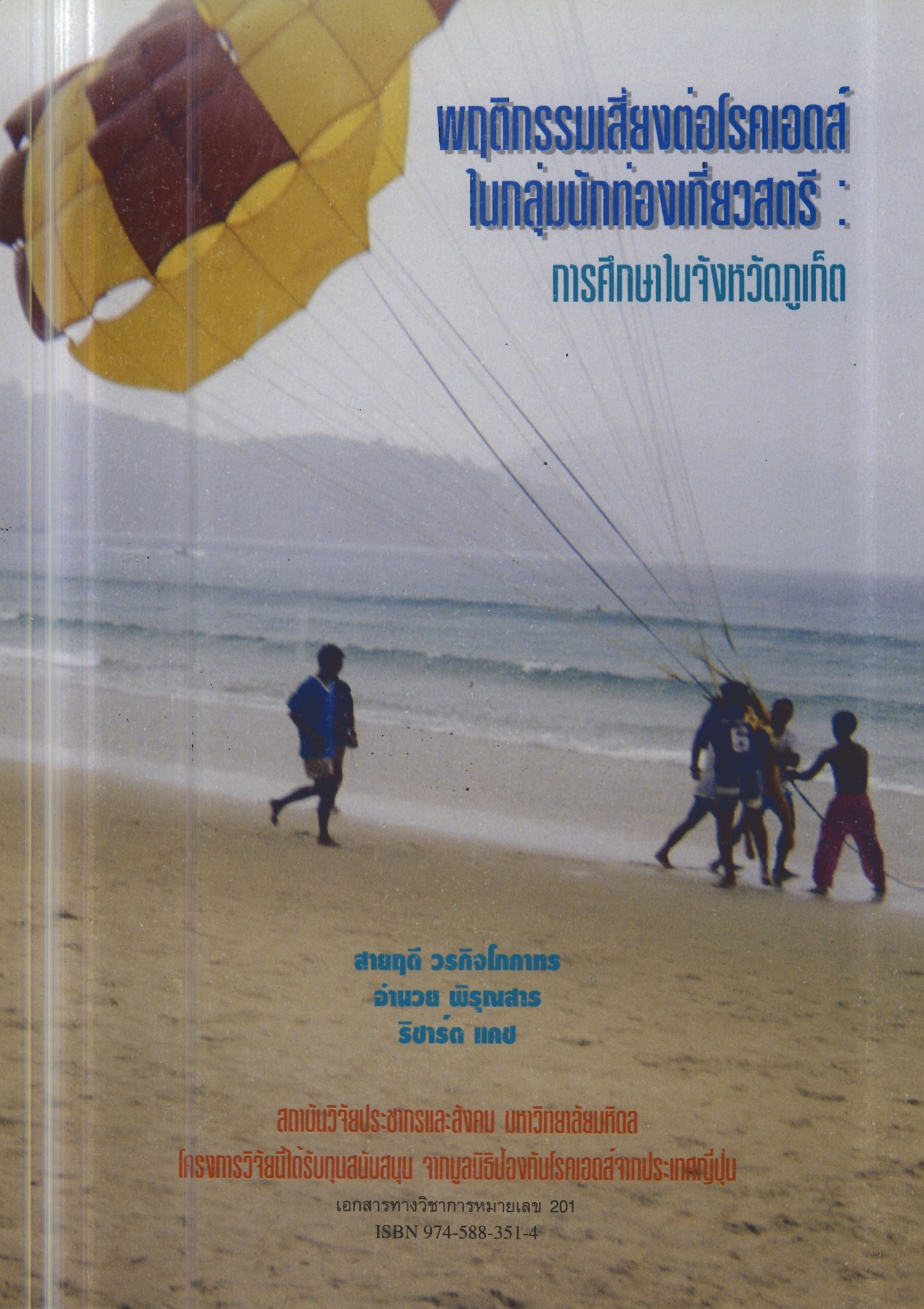

พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ในกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรี : การศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

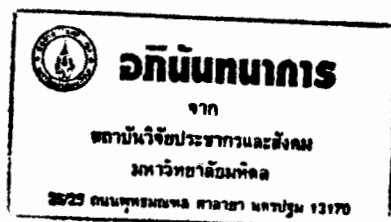
สายฤดี วรกิจโกการ
อำนวยการ
ริชาร์ด แคมป์

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุน จากมูลนิธิป้องกันโรคเอดส์จากประเทศไทย

เอกสารทางวิชาการหมายเลข 201

ISBN 974-588-351-4

พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรี : การศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

รศ. ดร. สายฤดี วรกิจไคคาทร

นายอำนวยการ พิสูจน์สาร

ดร. ริชาร์ด แคช

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุน จากมูลนิธิป้องกันโรคเอดส์ประเทศญี่ปุ่น

เอกสารทางวิชาการหมายเลข 201

เมษายน 2539

ISBN 974-588-351-4

ถ้อยแถลงของผู้รายงาน

รายงานการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรี : การศึกษาในจังหวัดภูเก็ต” ได้ตีพิมพ์ครั้งแรกเป็นเอกสารทางวิชาการของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม หมายเลข 195 เป็นภาษาอังกฤษคือ AIDS RISK AMONG TOURISTS : A STUDY ON JAPANESE FEMALE TOURISTS IN THAILAND รายงานฉบับภาษาไทยนี้มีเนื้อหาที่คล้ายคลึงกับรายงานวิจัยฉบับภาษาอังกฤษ แต่มีการเพิ่มเติมและปรับปรุงเนื้อหาที่เป็นข้อมูลพื้นฐานในหลายส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทสรุป เพื่อให้ผู้อ่านที่แม้ไม่มีความรู้ และประสบการณ์ในงานวิจัยในกลุ่มศึกษาและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์ได้เข้าใจได้ง่ายและได้ข้อมูลที่มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

ในการนำเสนอถึงรายงานผลวิจัยในหลาย ๆ ครั้งได้พบว่า ในกลุ่มคนไทยมักมีข้อสงสัยว่า ทำไมไม่การศึกษาในเรื่องนี้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของเฉพาะกลุ่มสตรีชาวญี่ปุ่น บางทีก็เป็นห่วงถึงผลการศึกษาว่าอาจส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ของประเทศไทย ดังนั้นการอ่านรายงานฉบับภาษาไทยนี้จึงอาจเป็นการทำให้คำถามที่เกิดจากการรายงาน และจุดประสงค์หลักของงานวิจัยครั้งนี้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะงานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อชี้ให้เห็น ข้อมูลภาพรวมของปัญหาปัจจัยเสี่ยง และกลุ่มที่อาจได้รับผลกระทบเพราะความไม่รู้ และในครั้งนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์

นอกจากนี้จากผลการศึกษาอาจมีผลทำให้ทั้งบุรุษและสตรีชาวไทย ผู้ที่ชื่นชอบการเดินทางด้วยตนเองสามารถหาความรู้และเตรียมการด้านต่าง ๆ เพื่อรู้สถานการณ์เพื่อป้องกันตนเองในขณะที่เดินทาง ซึ่งน่าจะได้ประโยชน์จากการอ่านงานนี้และสามารถเดินทางท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่าง ๆ ทั่วโลกโดยปลอดภัยและสบายใจ ได้รับประสบการณ์การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจกับสังคมโลกมากขึ้น และยังสามารถทำให้คนไทยมีความเข้าใจ เกิดการตระหนักและมองเห็นความจำเป็นที่ทุก ๆ คนควรคำนึงถึงตนในความเกี่ยวข้องกับผู้อื่น เพราะจากความเป็นคนไทยแล้วยังเป็นหน่วยหนึ่งของคนที่ร่วมกันอยู่ทั้งโลก และอาจระวังความคิดความอ่าน จิตใจ และพฤติกรรม เพื่อให้เป็นผลประโยชน์มากที่สุดต่อตน ต่อประเทศและต่อโลก มีความตระหนัก มีสติที่จะหยุดยั้งความคิดหรือกระทำสิ่งใดที่จะมีผลทางลบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อสถานที่ และอาจส่งผลในวงกว้างกว่านั้นได้อีกต่อไป

รศ.ดร.สายฤดี วรภิโจภาทร

หัวหน้าโครงการวิจัย

เมษายน 2539

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ “โครงการวิจัยศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ของชายไทยและญี่ปุ่น ทั้งนักธุรกิจ นักท่องเที่ยวชายและหญิง ครอบครัว และธุรกิจให้ความบันเทิงทั้งในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด รวมไปถึงผู้ให้บริการกับบุคคลกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ” ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจากมูลนิธิป้องกันโรคเอดส์ประเทศญี่ปุ่น (Japanese Foundation for AIDS Prevention) รวมเวลา 3 ปี คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

คณะผู้วิจัยและผู้ร่วมในการจัดทำรายงาน ขอขอบคุณบุคคลทุก ๆ ท่าน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยนี้ ที่การให้ความช่วยเหลือหรือการให้ความสนับสนุนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ดร.โซโรคุ ยามางาตะ และดร.ทาเคชิ นาคามูระ จากมูลนิธิป้องกันโรคเอดส์ประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นผู้ให้คำปรึกษา และการสนับสนุนด้านทุนวิจัย ขอขอบคุณ ดร.ริชาร์ด แคช แห่งคณะสาธารณสุขมหาวิทยาลัย ฮาร์วาร์ด ผู้ให้คำปรึกษา ให้แนวทางการทำวิจัย ดร.โทรุ โซสะ และดร.โยชิชิ ซาคุไร จากมูลนิธิป้องกันโรคเอดส์ประเทศญี่ปุ่น ผู้ร่วมวิจัยและให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น และความคิดเห็นตลอดกระบวนการทำงาน

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ รศ.ดร.อภิชาติ จำรัสฤทธิ์รักษ์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยประชากรและสังคม รวมถึงเจ้าหน้าที่ และเพื่อนคณาจารย์ นักวิจัยร่วมสถาบันทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน และกำลังใจตลอดการทำงานวิจัยชิ้นนี้ ขอขอบคุณความช่วยเหลืออย่างแข็งขันของผู้ช่วยนักวิจัย และพนักงานสัมภาษณ์ คือ คุณยุมิโกะ นามูระ, คุณสุรินทร์ และยา และคุณอำนวยการ พิรุณสาร ที่มีความวิริยะอุตสาหะในการช่วยเตรียมการทำรายงานวิจัยฉบับภาษาไทยนี้

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่าน ๆ ที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ และความคิดเห็นอันมีคุณค่าอย่างใหญ่หลวง ต่อการป้องกันควบคุมในโรคเอดส์ และความรับผิดชอบในส่วนบุคคลต่อทั้งนักท่องเที่ยว และบุคคลท้องถิ่นจำนวนมากมายให้ปลอดภัยจากอันตรายจากโรคที่มีอันตรายร้ายแรงมากนัก และขอให้ความดีที่ท่านได้ทำโดยมีส่วนร่วมในโครงการสำคัญนี้มีผลให้ท่านมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จ ปลอดภัย ปราศจากทุกข์ภัยพิบัติทั้งปวงตลอดไป

รศ.ดร.สายฤดี วรกิจโกศาทร

หัวหน้าคณะนักวิจัย

เมษายน 2539

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรี” พบว่า ปัจจัยหลายประการของกลุ่มสตรีญี่ปุ่นเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงทางเพศที่จะนำไปสู่การรับและแพร่เชื้อโรคเอดส์สูงกว่าสตรีนักท่องเที่ยวสัญชาติอื่น การศึกษารังนี้ได้ออกสถานที่ดำเนินการที่จังหวัดภูเก็ตและเกาะที่เป็นบริวารใกล้เคียง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม และการสัมภาษณ์ระดับลึก กับกลุ่มหนุ่มชายหาด (Beachboys), มัคคุเทศก์, ผู้จัดการบริษัทท่องเที่ยว ตำรวจท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวสตรีญี่ปุ่น

การศึกษารังนี้พบว่า มีปัจจัยหลายประการที่ทำให้สถานการณ์ของนักท่องเที่ยวสตรีญี่ปุ่นเป็นปัญหาต่อความปลอดภัยจากโรคเอดส์ ปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวของภูเก็ตในกลุ่มสตรีนักท่องเที่ยวอายุน้อย การขาดการให้ข้อมูลอันแท้จริงของสภาพท้องถิ่น สังคม วัฒนธรรม และพฤติกรรมอันเป็นวิถีชีวิตของคนท้องถิ่นที่เที่ยงตรงและเพียงพอที่จะเป็นข้อมูลพื้นฐานให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ที่มักเป็นนักท่องเที่ยวอิสระ เพื่อสามารถเตรียมทำความเข้าใจในสถานการณ์ใหม่ที่กำลังเป็นในการเดินทางไปยังสถานที่แปลกใหม่ ประกอบกับการมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและปลอดภัยต่อตนเอง นอกจากนั้น ยังมีลักษณะบุคลิกภาพอันเป็นลักษณะเฉพาะของสตรีชาวญี่ปุ่น ที่เน้นบทบาททำที่นึ่งนวล สุภาพ มีความทันสมัยในการแต่งกายและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับ การอยู่ในสังคมญี่ปุ่น การใช้เหล้า บุหรี่ และความคิดอ่าน การอบรมเลี้ยงดูที่เน้นการไม่แสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผยชัดเจน ซึ่งอาจเกี่ยวกับการอ่อนในการฝึกทักษะชีวิตที่จะมีผลถึงพฤติกรรมการรักษา รับผิดชอบตนเองขณะเดินทาง ที่ทำให้สตรีกลุ่มนี้จึงจะตกเป็นเป้าหมาย ให้ดูเหมือนเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้าได้ง่ายสำหรับชายหนุ่มท้องถิ่น ที่มีวัตถุประสงค์ต้องการมีความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวสตรีและต้องการเพิ่มสถานภาพของตนเอง ประกอบกับต้องการผลตอบแทนธุรกิจ เช่น ส่วนแบ่งจากการนำนักท่องเที่ยวไปใช้บริการสำหรับนักท่องเที่ยวแหล่งต่าง ๆ และอื่น ๆ ที่มีได้จำเป็นว่าเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกก็มีเช่นการรณรงค์เรื่องป้องกันโรคเอดส์ในจังหวัด และมาตรการในการเพิ่มความปลอดภัยในส่วน of รัฐบาลมีค่อนข้างน้อย ในสถานที่ เช่น ภูเก็ตที่มีนักท่องเที่ยวสตรีจำนวนมาก นักวิจัยเสนอแนะให้มีการฝึกอบรมเตรียมตัว ให้ข้อมูลของท้องถิ่นเพื่อให้มีพฤติกรรมของสุขภาพที่เหมาะสมและปลอดภัย พร้อมให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัย แก่นักท่องเที่ยวสตรีทั้งก่อนเดินทาง ขณะเดินทาง และหลังการเดินทาง

ABSTRACT

Sexual behavior relating to AIDS risks among women tourists in Phuket Island, Thailand was studied. This study included Focus Group discussions and in-depth interviews with key informants ; local beach boys, tour guides, travel company managers and women tourists from Japan.

Result indicated that there had been more women tourists on the island as Phuket had been particularly promoted for Free Individual Tourists (FITs), especially women. The Japanese women tourists were found to be taking more sexual risks compared with other women tourist groups of other nationalities as more “ casual sexual relationship” between Thai beachboys and Japanese female tourists were reported. Frequency and place of sexual intercourse reported point to low condom use. Factors contributing to the problem included the promotion of Phuket that lacked factual knowledge and health concern measures for young inexperienced women tourists, the specific national traits of young Japanese women such as being gentle, polite, fashionable and submissive; making them more approachable to young local men. The study also found that inadequacy of authority control to maximize tourist safety and absence of AIDS awareness messages in tourist areas. Researchers recommended that tourists safety programs as well as service in providing relevant facts and life skills training were to be set up prior to, during and after taking the trip overseas for most especially women tourists.

สารบัญ

หน้า

ถ้อยแถลง	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารแผนภูมิ	ซ
 บทนำ	 1
การท่องเที่ยวในโลก	2
การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่ “นักท่องเที่ยวอิสระ (FIT)”	3
ภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยว	4
โรคเอดส์กับนักท่องเที่ยว	6
ธุรกิจการท่องเที่ยวในไทยและนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในไทย	7
สถานการณ์ของการระบาดของโรคเอดส์ในประเทศไทย	9
สถานการณ์ของการระบาดของโรคเอดส์ในประเทศญี่ปุ่น	11
 ระเบียบวิธีวิจัย	 15
ลักษณะของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในเกาะภูเก็ต	15
ลักษณะของหนุ่มชายหาดในบริการกีฬาท่าทางน้ำ	17
 ผลการศึกษาเชิงวิเคราะห์	 19
การรับรู้ของหนุ่มชายหาดต่อลูกค้าและบริการกีฬาท่าทางน้ำ	19
ภาษาในการสื่อสารระหว่างผู้ให้บริการกับนักท่องเที่ยวสตรี	21
ลักษณะเฉพาะของกลุ่มนักท่องเที่ยวอิสระ	21
ลักษณะของบริการและการใช้เวลาของหนุ่มชายหาดกับนักท่องเที่ยว	23

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ผลการศึกษาเชิงวิเคราะห์ (ต่อ)

พฤติกรรมการณ์ความสัมพันธ์ทางเพศของหนุ่มชายหาดกับนักท่องเที่ยวสตรี	25
พฤติกรรมการณ์ใช้ถุงยางอนามัย และการมีเพศสัมพันธ์	31
ภาวะสุขภาพของหนุ่มชายหาดภูเก็ต	34
การตระหนักทางด้านภาวะสุขภาพในกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น	34
การควบคุมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว	35

สรุปเชิงอภิปรายผลการศึกษา	37
อภิปรายผลการศึกษา	37
สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	41

บรรณานุกรม	43
------------------	----

ภาคผนวก

แบบสอบถามกลุ่มผู้ให้บริการชาย	46
แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวสตรีญี่ปุ่น	53
แบบสอบถามกลุ่มมัคคุเทศก์	56

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ปี พ.ศ. 2493 - 2533)	2
2	การเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามภูมิภาค (ปี พ.ศ. 2493 - 2533)	3
3	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย จำแนกตามสัญชาติ	7
4	จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทย ณ สนามบินดอนเมือง ในปี พ.ศ. 2537 จำแนกตามสัญชาติ	8
5	จำนวนของผู้ติดเชื้อเอชไอวี / เอดส์ จากปัจจัยเสี่ยงในญี่ปุ่น	13
6	แสดงจำนวนอุบัติการณ์ของผู้ติดเชื้อเอชไอวี / เอดส์ ในญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ	14
7	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เข้ามาพักในภูเก็ต ตั้งแต่ปี 2534 - 2537 จำแนกตามเพศ	16
8	แสดงลักษณะงานของหนุ่มชายหาดกลุ่มตัวอย่าง	17
9	แสดงประเภทกีฬาที่มีบริการ และเป็นความชื่นชอบในหมู่นักท่องเที่ยวสตรี	23
10	แสดงความคิดเห็นของหนุ่มชายหาดของกีฬาที่มีความใกล้ชิดทางด้านร่างกาย	25
11	แสดงการมีเพศสัมพันธ์ของหนุ่มชายหาดกับลูกค้าสตรีชาวต่างชาติ	27
12	แสดงความคิดเห็นของหนุ่มชายหาดถึงฝ่ายที่เริ่มการมีเพศสัมพันธ์ก่อน	28
13	แสดงทัศนะของหนุ่มชายหาด เกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นมีเพศสัมพันธ์ด้วย	29
14	แสดงทัศนะของหนุ่มชายหาด เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่แสดงความชื่นชอบ หรือสนใจต่อหนุ่มชายหาด	29
15	แสดงทัศนคติของหนุ่มชายหาด เกี่ยวกับกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรีที่สามารถเข้าไปดีสนิทดได้ง่าย	31
16	แสดงสถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ระหว่างหนุ่มชายหาดกับนักท่องเที่ยวสตรี	32
17	แสดงความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ใน 1 คืน กับนักท่องเที่ยวสตรี	32
18	แสดงเหตุผลการใช้ถุงยางอนามัยของหนุ่มชายหาดที่มีเพศสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวสตรี	33
19	แสดงการตระหนักถึงภาวะสุขภาพของหนุ่มชายหาด จากนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น	38

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แสดงการกระจายและกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่ติดเชื้อเอชไอวีของประชากรไทย	10
2	แสดงจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีในญี่ปุ่น จำแนกตามสัญชาติ และเพศ	14

บทนำ

ปัจจุบันเป็นที่ประจักษ์แล้วว่า มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นของการท่องเที่ยวในทุก ๆ ปี จากทัศนะของเฮนดริกส์ (Hendriks, 2534) เกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของมนุษย์ที่ว่า “การท่องเที่ยว เป็นสัญชาตญาณที่ติดตัวมาแต่กำเนิดของมนุษย์ ซึ่งกระตุ้นให้มนุษย์เดินทางท่องเที่ยวไปยังที่ต่าง ๆ จากบันทึกทางประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติจะพบได้ว่า มนุษย์มีการย้ายถิ่นฐานจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งอยู่เสมอ ทั้งนี้เหตุผลอันเป็นปัจจัยของการเดินทางของมนุษย์ก็มีอยู่มากมาย และเกี่ยวข้องกัน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อธุรกิจการค้า เหตุผลทางการเมือง ปัจจัยทางสังคม ศาสนา และอื่น ๆ ดังนั้น มนุษย์จึงเกิดความคาดหวังจากการเดินทางว่า จะได้พบกับวัฒนธรรมที่แตกต่างจากถิ่นกำเนิดของตนเอง เกิดการแลกเปลี่ยนสัมพันธ์กันในการติดต่อสื่อสาร และรวมไปถึงการค้นหาและการพบตนเอง ฯลฯ”

การเดินทางมีทั้งผลในทางบวกและผลทางลบ เพราะในการเดินทางท่องเที่ยวไม่เพียงเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลได้สัมผัสและเปิดจิตใจให้ได้พบความแตกต่างในด้านความคิด วิถีชีวิต วัฒนธรรมและแง่มุมใหม่ในการมองผู้อื่นแล้ว การท่องเที่ยวอาจมีผลกระทบทางลบต่อสุขภาพผู้ที่เดินทางได้ ดังได้มีการบันทึกไว้มากมายว่า ผลของการเดินทางของนักท่องเที่ยว อาจมีผลรุนแรงถึงเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ จนเป็นปรากฏการณ์ทางประวัติศาสตร์ได้ อันได้แก่ โรคมาลาเรีย ไข้เหลือง อหิวาตกโรค หรือเป็นโอกาสที่จะเกิดโรคแก่นักท่องเที่ยวที่เป็นผลทางสุขภาพ และเมื่อพิจารณาให้ลึกซึ้งในเรื่องดังกล่าวก็จะเห็นได้ว่ามีเหตุการณ์ทำนองนี้เกิดมาแล้วในโลก

งานศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ให้ความสนใจที่จะศึกษา รูปแบบพฤติกรรมใหม่ที่เสี่ยงในการติดต่อและแพร่โรคเอดส์ อันเป็นผลสืบเนื่องจากการเดินทางท่องเที่ยว ดังปรากฏการณ์ที่ได้เกิดขึ้นแล้วในปัจจุบันและจะมีผลต่อ ๆ ไป ซึ่งในสถานการณ์ที่เป็นจริงในทุกวันนี้ ยังไม่มีผู้หาวิธีสกัดกั้น หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มผู้เดินทางนี้ และผลกระทบทางลบนี้อาจเกิดทั้งในกลุ่มคนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว โดยรายงานวิจัยฉบับนี้ เป็นการเน้นศึกษาเฉพาะในกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นในประเทศไทย เพราะเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมาก มีการเดินทางบ่อย และมีอายุน้อย เมื่อเทียบกับนักท่องเที่ยวสตรีกลุ่มอื่น ๆ

การท่องเที่ยวในโลก

จากการคาดประมาณขององค์การท่องเที่ยวโลก(World Tourism Organization, WTO) ถึงการขยายตัวด้านธุรกิจการท่องเที่ยวระหว่างประเทศว่า จะกลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ที่สุดธุรกิจหนึ่งของโลกในปี พ.ศ. 2543 (WTO, 2534) ที่คาดว่าจะรายได้จากการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2533 มีประมาณ 230 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาถึงร้อยละ 9.9 (เป็นผลกำไรที่เพิ่มสูงถึงร้อยละ 98 จากในปี พ.ศ. 2528)

ตารางที่ 1 การเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ปี พ.ศ. 2493 - 2533)

ปี พ.ศ.	ล้านคน
2493	25.3
2503	69.3
2513	159.7
2523	284.8
2533	425.0
2535	600.0

ที่มา : องค์การท่องเที่ยวโลก, พ.ศ. 2534

การคาดประมาณจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศโดยองค์การท่องเที่ยวโลก (ดังแสดงในตารางที่ 1) ที่คาดประมาณว่าในปี พ.ศ. 2535 มีจำนวนถึง 600 ล้านคน และจะเห็นได้ว่าเป็นการเพิ่มอย่างรวดเร็ว ดังที่พบว่าในปี พ.ศ. 2533 ที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศคาดประมาณ 425 ล้านคน และการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงนี้ พบว่ามีสาเหตุปัจจัยสืบเนื่องจากการมีรายได้ส่วนบุคคลที่เพิ่มสูงขึ้น การเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศกลายเป็นสิ่งที่มีการจัดการที่สะดวก ง่าย และด้วยจำนวนเงินที่ไม่สูง พร้อม ๆ กันนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น การเพิ่มขึ้นของการที่บุคคลมีช่วงระยะเวลาว่างที่ทำให้สามารถเดินทางได้ไกล ลักษณะการส่งเสริมการตลาดของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ทำให้การเดินทางเป็นทางเลือกของคนจำนวนมากขึ้น ฯลฯ ดังที่ปรากฏในขณะนี้ว่า มีบุคคลเดินทางทั้งเพื่อสันทนาการ พักผ่อน และธุรกิจ ซึ่งเมื่อศึกษาถึงข้อมูลต่าง ๆ ด้านการเดินทางท่องเที่ยวในโลก จะพบว่า ธุรกิจการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอ

เซียแปซิฟิกเติบโตในอัตราที่เร็วที่สุด เมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่น ๆ ในโลก ซึ่งลักษณะเช่นนี้เป็นดัชนีชี้วัดหนึ่งที่ชี้ให้เห็นได้ว่า ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ได้กลายเป็นเมืองที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก

(จากการคาดประมาณขององค์การท่องเที่ยวโลกในปี พ.ศ. 2534 จำนวนของการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ หรือภายในภูมิภาคเล็ก ๆ มีมากกว่าการเดินทางระหว่างประเทศ หรือระหว่างภูมิภาคถึง 9 เท่า)

ตารางที่ 2 การเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำแนกตามภูมิภาค (ปี พ.ศ. 2493 - 2533)

ปี พ.ศ.	แอฟริกา	อเมริกา	เอเชียแปซิฟิก	ยุโรป	ตะวันออกใต้	เอเชียใต้
2493	0.5	7.4	-	16.8	-	-
2503	1.0	16.7	-	50.1	-	0.2
2513	2.8	36.6	-	112.0	-	0.9
2523	7.0	53.7	20.0	196.0	5.8	2.3
2533	14.0	84.0	46.5	271.3	6.0	3.3

ที่มา : องค์การท่องเที่ยวโลก, พ.ศ. 2534

การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ “นักท่องเที่ยวอิสระ (FIT)”

ไม่เพียงแต่รูปแบบ หรือลักษณะการเดินทางในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปเพราะมีจำนวนนักท่องเที่ยวมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดแล้ว ยังพบว่านักท่องเที่ยวมีอายุน้อยลงโดยเป็นกลุ่มเยาวชนและกลุ่มหนุ่มสาวมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นด้วยลักษณะของการจัดการในธุรกิจการท่องเที่ยวที่แข่งขันกัน ทำให้มีลักษณะใหม่ ๆ หลายรูปแบบ เพื่อความสะดวกของนักท่องเที่ยวที่มีหลายลักษณะด้วยกัน ลักษณะการจัดรูปแบบของการเดินทางใหม่รวมถึงการที่ไม่ต้องใช้เวลาในการวางแผน ที่ยุ่งยากด้วยขบวนการหรือระเบียบดังเช่นในอดีต และด้วยค่าใช้จ่ายที่ต่ำลง ทำให้ประชากรกลุ่มหนุ่มสาวจำนวนไม่น้อยจึงสามารถ และนิยมที่จะเดินทางท่องเที่ยวไปยังที่ต่าง ๆ มากขึ้น และสืบเนื่องจากลักษณะการท่องเที่ยวในปัจจุบัน มีความสะดวก มีลักษณะที่สามารถตอบสนองเฉพาะตัวบุคคล มีความยืดหยุ่น และเป็นกิจกรรมที่น่าตื่นเต้น น่าสนุก น่าสนใจมากนี้เอง นักท่องเที่ยวที่พบในปัจจุบัน

จึงไม่เพียงเป็น นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นเท่านั้น ยังพบอีกว่าเป็นผู้ที่อยู่ในอายุน้อยลงเป็นลำดับ จากปัจจัยที่ว่าการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและเทคนิคใหม่ ๆ ที่ลดระเบียบ ลดการควบคุม การตรวจตราที่เคร่งครัดและยุ่งยาก รวมทั้งการทำกิจกรรมการตลาดที่ดึงดูดความสนใจ และเข้าถึงกลุ่มประชากรเป้าหมายได้มาก โดยการมุ่งเน้นให้การท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ไร้สาระที่น่ากังวล ทำให้มีผู้เดินทางในระยะทางที่ไกลขึ้น การพักผ่อนและธุรกิจเดินทางนี้ขยายตัวไปในโลกอย่างรวดเร็วกว่าระยะเวลาใด ๆ ในอดีต

การเปลี่ยนแปลงลักษณะของการท่องเที่ยวที่เป็นที่น่าสนใจอย่างมากคือ การจัดการที่ทำให้เกิดกลุ่มนักท่องเที่ยวใหม่ที่เรียกว่า “กลุ่มนักท่องเที่ยวอิสระ” (Free Individual Tourists หรือ FITS) กล่าวคือ เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่นักท่องเที่ยวสามารถมีอิสระได้มากในการเดินทาง ไม่ตกอยู่ภายใต้การดูแล หรือการจัดของผู้ใด โดยปล่อยให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจ และจัดรูปแบบของการเที่ยวเมื่อถึงสถานที่ท่องเที่ยวเองให้มากที่สุดตามความชอบของตนเอง ซึ่งจากการจัดการท่องเที่ยวลักษณะดังกล่าวนี้ที่แม้ดูว่าดีแต่อาจนำมาสู่สภาพที่อาจล่อแหลมต่ออันตรายสำหรับนักท่องเที่ยวบางกลุ่มได้ เพราะนักท่องเที่ยวมีอิสระทั้งตารางกิจกรรม การใช้เวลาในการเดินทางมีลักษณะที่ให้อิสระกับนักท่องเที่ยวมาก นักท่องเที่ยวที่รับผิดชอบตนเองดีจะไม่มีปัญหา เนื่องจากพบว่าการจัดการเดินทางลักษณะนี้บริษัทท่องเที่ยวจะจัดการให้กับลูกค้าในเรื่องของการจองตั๋วเครื่องบิน สถานที่พักแรมเป็นส่วนใหญ่ การจัดรูปแบบนักท่องเที่ยวอิสระนี้จะเหมือนกันส่วนใหญ่ สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งผู้สูงอายุหรือคนหนุ่มสาว ทั้งเพศชายหรือหญิง รวมไปถึงทั้งผู้ที่มีประสบการณ์ในการเดินทางและที่ด้อยประสบการณ์ จะต้องเป็นผู้ดูแลความปลอดภัยของตนเองระหว่างการท่องเที่ยวทั้งหมด ดังนั้น การท่องเที่ยวลักษณะนี้จึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ ความรู้ ประสบการณ์ บุคลิกประจำชาติและปัจจัยต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวอยู่ระดับที่สำคัญทีเดียว ด้วยความพร้อมในทุกด้านของผู้เดินทาง และสภาพของสถานที่ท่องเที่ยวและบริการ การเดินทางลักษณะนักท่องเที่ยวอิสระจึงจะทำให้การท่องเที่ยวเป็นไปในลักษณะที่พึงปรารถนา และปลอดภัยที่สุด แต่ในสภาพที่เป็นจริงสภาพที่พร้อมทุกด้านนี้ มิได้มีการดูแลจัดการให้มีพร้อมอยู่ในทุก ๆ มุมของโลกที่มีนักท่องเที่ยวไป

ภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวไม่แต่เพียงมีผลกระทบต่อสภาวะทางเศรษฐกิจเท่านั้น ยังมีผลกระทบต่อสภาวะของสังคม วัฒนธรรม และสภาวะของสุขภาพด้วย ซึ่งหมายรวมไปถึงภาวะเสี่ยงในการที่จะเกิดโรคติดต่อต่าง ๆ รวมทั้งโรคเอดส์ โดยมุมมองด้านระบาดวิทยาผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ เป็นผู้ที่มีความเสี่ยงต่ออันตรายด้านโรคภัยและสุขภาพทั้งสิ้น โดยความจริงแล้ว การเดิน

ทางในตัวของมันเองก็ไม่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางสุขภาพมากนัก แต่ที่เป็นสาเหตุใหญ่ของความเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยวก็คือ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวและบุคคลท้องถิ่นของแหล่งท่องเที่ยวในระหว่างการเดินทาง สภาวะทางกายภาพของสังคม และการปรับตัวขณะอยู่ต่างแดนของนักท่องเที่ยวเองเพราะเป็นปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวนักท่องเที่ยวมากที่สุด

ปัจจัยเสี่ยงบางประการที่นักท่องเที่ยวต้องประสบ และอาจส่งผลต่อสุขภาพได้ ทั้งนี้อาจเป็นจากลักษณะการเสี่ยงทางกายภาพ การเสี่ยงทางสภาพแวดล้อม ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ คุณภาพของน้ำ อาหาร และคุณภาพของมาตรฐานทางสุขภาพอื่น ๆ ซึ่งก็คืออันตรายที่จะเกิดกับสุขภาพที่ไม่ทราบล่วงหน้า เช่น การไม่มีภูมิคุ้มกันต่อโรคระบาด นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยเสี่ยงทางจิตวิทยา และปัจจัยเสี่ยงเฉพาะสถานการณ์นั้น ๆ โดยปัจจัยเสี่ยงสองประการนี้ จะส่งผลต่อด้านความรู้สึกและจิตใจ อันได้แก่ การมีความรู้สึกที่ไม่มั่นคง การที่ไม่ต้องอยู่ในกรอบทางสังคมเดิมของตน ความรู้สึกปลดปล่อยจากสภาพจำเจเดิม ๆ ความต้องการทำในสิ่งที่เสี่ยง โดดโผน ความรู้สึกอิสระจากภาวะเดิม ความรู้สึกโดดเดี่ยว ความเบื่อหน่าย ความรู้สึกว่ามีเสรีภาพมากขึ้น และความรู้สึกว่าไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยวทางสังคม หรือความรู้สึกว่าอยู่ในช่วงระหว่างของกาลเวลาที่ว่างเปล่าไร้ข้อกำหนด (Sense of Liminality) ซึ่งเป็นคำศัพท์ใหม่ที่ในกลุ่มนักจิตวิทยาเริ่มมีการใช้อธิบายความรู้สึกนี้ของนักท่องเที่ยวในระหว่างเดินทาง ทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ และไม่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์เฉพาะนั้น ทั้งหมดนี้จึงเป็นปัจจัยที่พบว่า ได้มีส่วนกำหนดว่านักท่องเที่ยวเป็นประชากรกลุ่มใหม่ที่มีความเสี่ยงต่อสภาวะสุขภาพ (เฮนดริคส์, 2533) จึงเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรกลุ่มนี้ควรได้รับความสนใจศึกษาต่อไป

ผู้ที่เดินทางไปต่างประเทศส่วนมากมักจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างจากขณะที่อยู่ในพื้นฐานบ้านเดิมตามปกติของตน นักท่องเที่ยวส่วนมากมักกล่าวว่า การท่องเที่ยวทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอิสระ และหลายรายได้กล่าวว่า การเดินทางเป็นการช่วยผ่อนคลายจากความเครียดของวิถีการดำเนินชีวิต และหน้าที่การงานประจำวัน ผู้ที่เดินทางไปต่างประเทศมักจะมีความรู้สึกว่า ได้หลุดพ้น (Having escaped) และกระหายที่จะไปพบเห็นหรือมีประสบการณ์ที่แปลกใหม่เหมือนได้ผจญภัยมีส่วนร่วมในเหตุการณ์และรู้สึกตื่นเต้น ความรู้สึกเหล่านี้เองเป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวพร้อมเต็มที่ที่จะมีพฤติกรรมคล้ายจะต้องการทดลองในสิ่งใหม่ ๆ และจะเสี่ยงในเรื่องบางเรื่องที่ปกติจะไม่เคยกระทำเมื่ออยู่ในประเทศตน ดังที่จะทราบได้ต่อไปจากรายงานการศึกษาครั้งนี้

วิถีชีวิต อุปนิสัย วัฒนธรรม และลักษณะที่แตกต่างของประชาชน ในประเทศที่เขาเดินทางไปพบ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องดื่ม (โดยเฉพาะเครื่องดื่มประเภทที่มีแอลกอฮอล์) หรือโอกาสในการเข้าถึง

ส่วนในการผจญภัยต่าง ๆ อันทำให้นักท่องเที่ยวแต่ละคนพยายามที่จะลอง และปรับเปลี่ยนจากพฤติกรรมปกติที่เคยเป็นอยู่ ซึ่งสมาวะดังกล่าวดูจากกล่าวได้ว่า มีส่วนทำให้นักท่องเที่ยวที่ชอบลอง และไม่ได้ตั้งใจ ตระหนักถึงผลได้ผลเสียมากพอ จะขาดความระมัดระวังและตัดสินใจผิด ๆ ในหลาย ๆ สถานการณ์ที่เขาไม่รู้จักมาก่อน และไม่ได้เตรียมมาก่อนได้ง่าย

ในความพยายามที่จะอธิบายและหาลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศนั้น จากการศึกษาที่ผ่านมาได้ชี้ว่า พฤติกรรมทางเพศของนักท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับลักษณะของสภาพทางภูมิศาสตร์ บุคคลผู้ร่วมเดินทาง และจุดประสงค์ของการเดินทาง จากการศึกษาทางด้านระบาดวิทยา สังคมวิทยา และด้านพฤติกรรมที่ดำเนินงานกับกลุ่มนักท่องเที่ยว พบประเด็นที่เด่นชัดของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม กับรูปแบบของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเพื่อพักผ่อนวันหยุด พักร้อน หรือกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ (Sex tour) ต่างมีผลต่อรูปแบบ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (แม้ว่านักท่องเที่ยวบางคน ไม่อยากจะคิดว่าตนเองเดินทางไปต่างถิ่นเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ก็ตาม)

จากการศึกษาของ ไคล์เบอร์ ที่ศึกษากลุ่มนักท่องเที่ยวชายชาวเยอรมันในปี พ.ศ. 2533 ได้สรุปว่า นักท่องเที่ยวชายชาวเยอรมันที่เดินทางมาไทยนั้น มีประมาณร้อยละ 70 เดินทางมาเพื่อการมีเพศสัมพันธ์กับสตรีท้องถิ่นโดยเฉพาะ และยังมีประเด็นที่น่าสนใจคือ ส่วนหนึ่งในการมีเพศสัมพันธ์ของนักท่องเที่ยว สืบเนื่องจากการขาดประสบการณ์ไม่สามารถคาดและประเมินสถานการณ์ที่แตกต่างจากที่เคยพบเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศว่า ตนเองควรจะตัดสินใจที่จะมีพฤติกรรมเช่นใดจึงจะปลอดภัย มีเหตุผลที่สุด และเป็นการป้องกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

โรคเอดส์กับนักท่องเที่ยว

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาในข้างต้นสามารถกล่าวได้ว่า การเดินทางระหว่างประเทศต่าง ๆ ในโลก เป็นสาเหตุสำคัญของการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในปัจจุบัน จากสภาพของปัญหาทางสุขภาพของไม่กี่ประเทศไปสู่การเป็นปัญหาที่ซับซ้อนในระดับโลก และเฉพาะอย่างยิ่งที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปต่างแดน และมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนในท้องถิ่นหรือผู้ขายบริการทางเพศ และนักท่องเที่ยวที่เดินทางเพื่อการมีเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะ (Sex tourists) และมีโอกาสเสี่ยงสูงในการติดและแพร่เชื้อเอชไอวี ดังผลที่ปรากฏของการศึกษาในประเทศญี่ปุ่นและออสเตรเลีย ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างโรคเอดส์กับการท่องเที่ยวในประเทศที่มีอัตราการติดเชื้อเอชไอวีสูง การเดินทาง

ทางไปยังประเทศในโลกที่สามที่มีอัตราการแพร่ระบาดของโรคเอดส์สูง เช่น อินเดีย ไทย ฟิลิปปินส์ เคนยา และในบางประเทศอื่น ๆ นักท่องเที่ยวที่ขาดการระวังหรือป้องกันตนเองอย่างถูกต้อง มีโอกาสเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวีหรือเป็นโรคเอดส์ได้สูง (เคนจิ โซดะ, 2538 ; และไบรอัน มัลฮอลล์ , 2536)

ธุรกิจการท่องเที่ยวในไทยและนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในไทย

จากข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 ที่แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามายังประเทศไทยว่ามีมากกว่า 5 ล้านคนนั้น เมื่อพิจารณาจากสถิติของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมดที่เข้ามายังประเทศไทยปี พ.ศ. 2536 และ 2537 (ดังแสดงในตารางที่ 3) จะพบว่าในปี พ.ศ. 2536 และ 2537 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในเป็นจำนวน 5,760,533 และ 6,166,496 คนตามลำดับ ซึ่งเมื่อคิดเป็นสัดส่วนแล้ว ปรากฏว่ามีสัดส่วนที่เพิ่มถึงร้อยละ 7 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้านั้น ยิ่งไปกว่านั้นเป็นที่น่าสังเกตว่า ร้อยละ 46 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด ได้เดินทางเข้ามาในไทยมากกว่า 1 ครั้ง ประมาณร้อยละ 56 เป็นนักท่องเที่ยวอิสระ (FIT) ที่เหลืออีกร้อยละ 44 เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในรูปแบบกลุ่มที่ผ่านบริษัทท่องเที่ยว (Group and package tour) และเมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่าเป็นนักท่องเที่ยวชายมากถึงร้อยละ 64 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในไทย จำแนกตามสัญชาติ

สัญชาติ	ปี พ.ศ. 2537		ปี พ.ศ. 2536		การเปลี่ยนแปลง(ร้อยละ)
	รวม (คน)	ร้อยละ	รวม (คน)	ร้อยละ	
รวมทุกชาติ	6,166,496	100.0	5,760,533	100.0	7.1
เอเชียใต้	3,535,063	57.33	3,273,377	56.82	8.0
มาเลเซีย	907,245	14.7	831,951	14.4	+9.1
ญี่ปุ่น	694,649	11.3	579,470	10.1	+19.9
ไต้หวัน	434,540	7.1	510,572	8.9	-14.9
เกาหลี	363,655	5.9	268,104	4.7	+35.6
เยอรมัน	355,477	5.8	320,254	5.6	+11.0

ที่มา : องค์การการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, พ.ศ. 2538

นอกจากนี้ยังพบว่า วัตถุประสงค์หลักของกลุ่มนักท่องเที่ยว ประมาณร้อยละ 88 คือเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน กลุ่มที่เหลือนั้นเดินทางเพื่อทำธุรกิจ อันประกอบด้วยกลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มผู้ผลิตในธุรกิจอุตสาหกรรม กลุ่มผู้อยู่ในธุรกิจบริการและกลุ่มผู้ใช้แรงงานในด้านต่าง ๆ โดยร้อยละ 60 ของนักท่องเที่ยวที่มายังประเทศไทย เป็นผู้ที่มาจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก และเมื่อพิจารณาถึงห้าอันดับแรกของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมายังประเทศไทยในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา คือ ชาวมาเลเซีย ชาวญี่ปุ่น ชาวไต้หวัน ชาวเกาหลี และชาวเยอรมัน (ดูในตารางที่ 3) เมื่อพิจารณาจากข้อมูลของกองตรวจคนเข้าเมือง พบว่า จำนวนผู้ที่เดินทางเข้าไทยทางภาคใต้ (ทั้งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ) เป็นชาวมาเลเซียถึง 793,462 คน กลุ่มชาวมาเลเซียนี้เป็นกลุ่มที่พักในไทยใช้ช่วงเวลาที่สั้นที่สุด โดยมีเวลาพักในประเทศไทยเฉลี่ย 3.5 วัน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มใหญ่รองลงมา เป็นกลุ่มที่มีระยะเวลาในการพักยาวนานกว่า และเป็นกลุ่มที่มีการใช้เงินในการใช้จ่าย ใช้บริการในไทยสูงสุด ซึ่งถือได้ว่าเป็นนักท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของไทยมากที่สุดขณะนี้

ตารางที่ 4 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทย ณ สนามบินดอนเมือง ในปี พ.ศ. 2537 จำแนกตามสัญชาติ

สัญชาติ	รวม (คน)	ร้อยละการเปลี่ยนแปลง
ญี่ปุ่น	685,367	+19.60
ไต้หวัน	431,737	-14.79
เกาหลี	359,236	+35.63
เยอรมัน	341,402	+10.73
สหราชอาณาจักร	310,762	+10.84

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, พ.ศ. 2538

จากรายงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2538 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศในช่วงไตรมาสแรกเพิ่มขึ้น โดยคิดเป็นสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 15 เมื่อเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม ในปี พ.ศ. 2537 รวมทั้งสิ้น 1,845,969 ราย โดยมีชาวเอเชียตะวันออกเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด คือ มีจำนวน 1,042,206 ราย รองลงมาได้แก่ ชาวชาวยุโรป

(534,722 ราย) ชาวอเมริกา (116,626 ราย) ชาวเอเชียใต้ (61,760 ราย) และกลุ่มคนจากหมู่เกาะแปซิฟิก (58,020 ราย) ชาวตะวันออกกลาง (21,435 ราย) และชาวแอฟริกา (13,200 ราย) ตามลำดับ สำหรับในไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2538 พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีจำนวนสูงสุดคือ ชาวมาเลเซีย (282,264 ราย) รองลงมาได้แก่ ชาวญี่ปุ่น (201,341 ราย) ชาวเกาหลี (142,172 ราย) ชาวเยอรมัน (130,148 ราย) และชาวไต้หวัน (117,719 ราย) ดังแสดงในตารางที่ 4

นอกจากนี้ยังพบว่า การศึกษาข้อมูลจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยในไตรมาสเดียวกัน ยังได้ข้อสรุปที่เป็นประเด็นที่น่าสนใจคือ ปัจจุบันมีการการโฆษณาเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางตรงจากสนามบินไปยังที่พักที่ห่างไกลจากเมืองหลวง หรือไปยังชายหาดที่ห่างไกลจากกรุงเทพ ฯ เช่น พัทยาและภูเก็ตได้เลย ทั้งนี้เป็นนโยบายเชิญชวนตามมติร่วมระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยสืบเนื่องจากภาพพจน์ที่ค่อนข้างเป็นไปในทางลบของกรุงเทพ ฯ ที่คนทั่วโลกรู้จักว่าเป็นเมืองที่มีปัญหาด้านการจราจรที่คับคั่งมาก และเป็นเมืองที่มีปัญหาด้านธุรกิจทางเพศและโรคเอดส์ ซึ่งปรากฏผลในปัจจุบันแล้วว่า มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางตรงจากสนามบินต้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น เชียงใหม่ พัทยาหรือภูเก็ต ทั้งโดยตรงและเที่ยวผ่านโดยไม่แวะพักในกรุงเทพ ฯ เลยเป็นจำนวนมากขึ้น ๆ เรื่อย ๆ

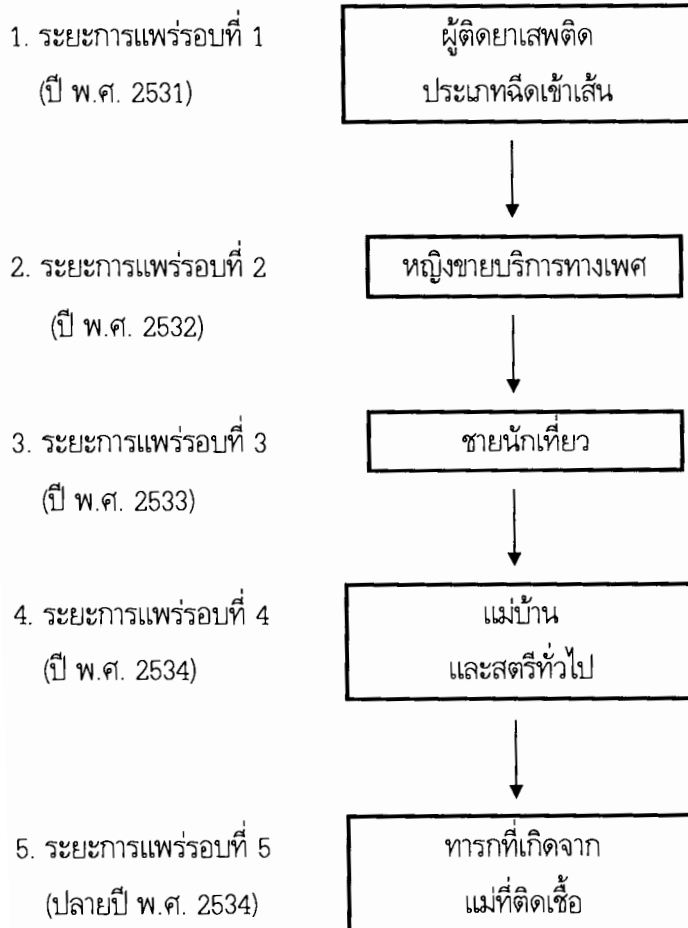
สถานการณ์ของการระบาดของโรคเอดส์ในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2531 ประเทศไทยรวมทั้งประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มประเทศอาเซียน ประเทศในหมู่เกาะแปซิฟิกและประเทศในแอฟริกาตอนเหนือ ซึ่งถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรูปแบบของการระบาดและติดเชื้อเอดส์เป็นรูปแบบที่ 3 ซึ่งมีรูปแบบการระบาดคือ มีจำนวนผู้ป่วยเอดส์น้อย ผู้ติดเชื้อมักมีประวัติสัมผัสโรคมาจากประเทศอื่น การแพร่กระจายของโรคในกลุ่มประชากรท้องถิ่นทั่วไปเป็นไปอย่างช้า ๆ แต่สำหรับประเทศไทย จำนวนกลุ่มผู้ติดเชื้อได้เพิ่มขึ้นและเข้าสู่กลุ่มประชากรหลายกลุ่มต่อไปได้อย่างรวดเร็วและมากกว่าประเทศอื่น ๆ อย่างชัดเจน โดยปรากฏว่าในปีเดียวมีกลุ่มผู้ติดเชื้อที่เป็นกลุ่มผู้ติดยาเสพติดประเภติดูเข้าเส้นมีจำนวนเพิ่มสูงอย่างมาก และการคาดประมาณผู้ติดเชื้อเอชไอวีใน 3 ปีต่อมา พบว่า เพิ่มสูงขึ้นถึง 300,000 คน (ในประชากรกลุ่มเสี่ยงสูงและไม่เสี่ยง) จากประชากรไทยทั้งสิ้น 55 ล้านคน โดยจำนวนผู้ติดเชื้อนี้มีลักษณะเท่ากับในสหรัฐอเมริกา คือ ผู้ติดเชื้อ 1 ล้านคนจากประชากรทั้งหมด 250 ล้านคน ซึ่งแตกต่างตรงที่ว่า สถานการณ์เอดส์ในไทยใช้เวลาประมาณ 3 ปีที่จะมาถึงสภาวะนี้ แต่สหรัฐอเมริกาใช้เวลาถึง 10 ปีที่จะเข้ามาถึงอัตราที่เท่ากันเช่นนี้ (บรูซ เวนิเจอร์, 1991) ดังนั้นรูปแบบการระบาดของโรคเอดส์ในไทยใน

ลักษณะเช่นนี้ สามารถจัดเป็นรูปแบบใหม่ โดยอาจเรียกได้ว่าเป็นรูปแบบที่ 4 ของการระบาดของโรคเอดส์

จากการศึกษาของบรูซ เวนิเจอร์ (1991) ได้อธิบายถึงลักษณะการระบาดของโรคเอดส์ที่แพร่กระจายในไทยว่า กลุ่มผู้ติดยาเสพติดประเภทฉีดเข้าเส้น เป็นกลุ่มแรกของกลุ่มผู้ติดเชื้อจากประชากรส่วนใหญ่ ต่อมาได้มีการแพร่มายังกลุ่มหญิงขายบริการ อันเป็นกลุ่มที่รับการแพร่กลุ่มที่สอง กลุ่มคนที่รับการแพร่เชื้อถัดมาเป็นระยะที่สามคือ กลุ่มชายนักเที่ยวที่มีเพศสัมพันธ์หรือไปใช้บริการหญิงขายบริการที่ติดเชื้อ ซึ่งกลุ่มชายนักเที่ยวที่ติดเชืื่อนี้จะนำเชื้อที่ได้รับมาแพร่กระจายไปสู่กลุ่มแม่บ้านและสตรีทั่วไปอันเป็นกลุ่มที่สี่ในการติดเชื้อ ท้ายที่สุดคือกลุ่มทารกที่เกิดจากแม่ที่ติดเชื้อ ดังแผนภาพที่แสดงต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงการกระจาย และกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ที่ติดเชื้อเอชไอวีของประชากรไทย

ที่มา : บรูซ เวนิเจอร์ และคณะ, พ.ศ. 2534

การระบาดของโรคเอดส์ในกลุ่มชายรักชาย เป็นกลุ่มที่มีการแพร่ระบาดมากและเร็วที่สุดในประเทศไทย การติดเชื้อเอดส์ทางการมีเพศสัมพันธ์ เป็นเหตุผลของการติดเชื้อเอดส์มากกว่าการติดเชื้อทางการใช้เข็มฉีดยาร่วมกันถึง 10 เท่า (เวนิเจอร์ และคณะ, 1991) เพราะว่าพฤติกรรมล่าส่อนทางเพศในเพศชาย (ทั้งที่โสดและแต่งงาน) การใช้บริการทางเพศจากหญิงโสเภณี การระบาดของโรคเอดส์ในประเทศไทยในกลุ่มเพศชายจึงสูงกว่าในกลุ่มเพศหญิงในกลุ่มเสี่ยงทั่วไปที่ยังเป็นกลุ่มเสี่ยงน้อยกว่า

จากการสำรวจของกระทรวงสาธารณสุขของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2533 ถึงจำนวนสตรีที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ พบว่ามีสตรีจำนวนมากถึง 86,000 คน ที่ประกอบอาชีพดังกล่าว (แต่รายงานจากหน่วยงานอื่น แสดงถึงจำนวนหญิงบริการที่สูงกว่า โดยมีจำนวนระหว่าง 200,000 - 500,000 คน) นอกจากนี้ยังมีรายงานว่า หญิงขายบริการทางเพศโดยตรงเป็นผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีแล้วในสัดส่วนเฉลี่ยถึงร้อยละ 29 และในกลุ่มหญิงขายบริการทางเพศแฝง ที่มีลักษณะบริการมาในรูปของพนักงานเสิร์ฟตามบาร์ ผับ สถานบริการอาบอบนวด โมเต็ล และอื่น ๆ ที่เน้นบริการกลุ่มนักท่องเที่ยวและชาวต่างชาติ นั้น เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวีเฉลี่ยระหว่างร้อยละ 3 - 10 (ปี พ.ศ. 2536) การคำนวณถึงอัตราการติดเชื้อเอชไอวีในหมู่นักท่องเที่ยว ที่คำนวณโดยบริงค์แมน (2534) โดยใช้สมมติฐานว่า ในช่วงระยะเวลาที่นักท่องเที่ยว 5 ล้านคนพักอยู่ในไทย มีนักท่องเที่ยวจำนวนร้อยละ 10 ที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการรูปแบบแฝงเฉลี่ย 10 ครั้ง ก็จะสามารถคาดประมาณได้ว่า อัตราการติดเชื้อที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่สูงนั้น เนื่องจากกลุ่มนี้อัตราการใช้ถุงยางอนามัยเท่าที่สำรวจยังพบว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และในปัจจุบันที่จำนวนนักท่องเที่ยวมากกว่า 6 ล้านคน และอัตราการแพร่เชื้อและจำนวนผู้ติดเชื้อในประเทศไทยมีมากขึ้น สถานการณ์การแพร่โรคเอดส์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวจึงเป็นสภาวะที่ยังน่าเป็นห่วงอยู่เป็นอย่างมาก

สถานการณ์ของการระบาดของโรคเอดส์ในประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นมีจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีเพิ่มอย่างรวดเร็ว ในช่วงระยะเวลา 3 ปีระหว่าง พ.ศ. 2531 - 2534 การศึกษาในประเทศญี่ปุ่นไม่นานมานี้ ได้ชี้ว่า การติดเชื้อเอชไอวีมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญกับการเดินทางระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเดินทางไปในประเทศแอฟริกา และเอเชีย ซึ่งความนิยมในการเดินทางของชาวญี่ปุ่นได้ทวีขึ้นอย่างมากโดยลำดับ และในปี พ.ศ. 2536 มีรายงานว่า มีชาวญี่ปุ่นเดินทางท่องเที่ยวไปในประเทศต่าง ๆ ถึง 12 ล้านคน

ดังที่ทราบกันว่า ชาวญี่ปุ่นตระหนักถึงความสำคัญของการมีสุขภาพและการสาธารณสุขที่ดี ชาวญี่ปุ่นโดยส่วนใหญ่จะให้ความเอาใจใส่ต่อบัจจัยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายในทุก ๆ ด้าน เมื่อพิจารณาเพียงทางด้านพฤติกรรมทางเพศจะพบว่า ประเทศญี่ปุ่นมีปริมาณการใช้ถุงยางอนามัยในปริมาณที่สูง และในช่วงหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมาก่อนที่จะมีการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ในประเทศญี่ปุ่น มีผู้ใช้ถุงยางอนามัยมากเป็นปริมาณเท่ากับหนึ่งในสี่ของผู้ใช้ถุงยางอนามัยทั่วโลก (รายงานประชากร, 2525) ทั้งนี้มีเหตุผลพื้นฐานของการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อควบคุมอัตราการเกิดและป้องกันการทำแท้ง ทั้งนี้เพราะการใช้ถุงยางอนามัยและการทำแท้งเป็นวิธีคุมกำเนิดเพียงสองวิธีที่เป็นที่ยอมรับ และใช้กันอยู่ในประเทศญี่ปุ่น โดยหญิงวัยเจริญพันธุ์ชาวญี่ปุ่นที่แต่งงานแล้วร้อยละ 50 รายงานว่าใช้วิธีการคุมกำเนิดโดยการใช้ถุงยางอนามัย ขณะที่หญิงชาวสหรัฐและชาวหญิงแคนาดาที่แต่งงานแล้ว มีเพียงร้อยละ 7 ที่รายงานว่าจะใช้วิธีการคุมกำเนิดโดยการใช้ถุงยางอนามัย จากประวัติที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพ การสาธารณสุข และการมีมาตรการควบคุมผลของการมีเพศสัมพันธ์ดังที่กล่าวมาแล้ว ประเทศญี่ปุ่นจึงพิจารณาเห็นว่าปัญหาการแพร่โรคเอดส์ในญี่ปุ่นที่ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ นั้นเป็นเรื่องที่สร้างความตระหนักแก่ประชาชนญี่ปุ่น และต่างก็ตื่นตัวให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องให้ความเอาใจใส่อย่างมาก และเมื่อพิจารณาถึงการติดเชื้อเอชไอวี (ดังแสดงตารางที่ 5) พบได้ว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมรักต่างเพศมีการติดเชื้อเอชไอวีสูงสุด และมีอัตราการติดเชื้อเอชไอวีสูงในหมู่เพศหญิง โดยเฉพาะกลุ่มอายุระหว่าง 20 - 29 ปี

จากรายงานล่าสุด พบผู้ติดเชื้อเอชไอวีในประเทศญี่ปุ่นถึง 1,441 ราย โดยเป็นกลุ่มคนมีพฤติกรรมรักต่างเพศทั่วไปถึง 719 ราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50 และเป็นชายรักร่วมเพศ 271 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 19

ตารางที่ 5 จำนวนของผู้ติดเชื้อเอชไอวี / เอดส์จากปัจจัยเสี่ยงในญี่ปุ่น (ไม่รวมจำนวนผู้ที่ตกเลือด)

การติดต่อ	2533	2534	2535	2536	2537
ทางเพศสัมพันธ์	34 (8)	123 (9)	253 (21)	170 (34)	194 (46)
เพศชาย	16 (7)	46 (9)	89 (20)	83 (26)	105 (39)
เพศหญิง	18 (1)	77 (-)	164 (1)	58 (14)	89 (7)
ชายรักร่วมเพศ	29 (10)	38 (17)	52 (9)	59 (14)	114 (42)
อื่น ๆ / ไม่ทราบ	34 (13)	77 (12)	188 (21)	136 (39)	127 (49)
จากแม่สู่ทารก	3 (1)	1 (1)	1 (0)	4 (3)	4 (2)
การใช้เข็มร่วมกัน	2 (1)	3 (-)	3 (0)	2 (1)	3 (2)
อื่น ๆ	7 (2)	5 (1)	13 (6)	9 (4)	14 (7)
ไม่ทราบ	22 (9)	68 (10)	171 (15)	121 (31)	106 (38)
รวมทั้งสิ้น	97 (31)	238 (38)	493 (51)	364 (87)	435 (137)

() : จำนวนของผู้เป็นเอดส์

จำนวนของผู้ติดเชื้อเอชไอวี (นอกจากเป็นเอดส์) ได้รายงานตั้งแต่ 1 กุมภาพันธ์ 2530

ที่มา : เคนจิ โซดะ, การแพร่เชื้อของโรคเอดส์ / เอชไอวี ในประเทศญี่ปุ่น, พ.ศ. 2538 (1995)

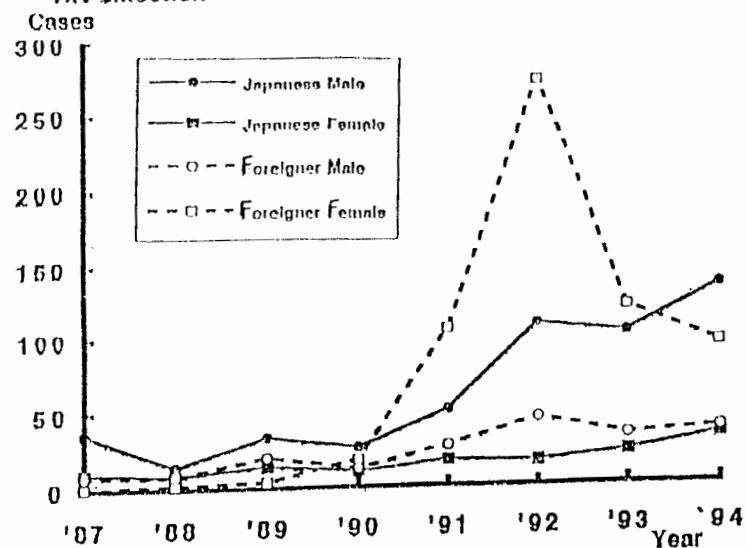
เมื่อพิจารณาตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า อุบัติการณ์ของผู้ติดเชื้อเอชไอวีระหว่างเพศชายกับเพศหญิง อยู่ในสัดส่วน 0.93 ราย ต่อ 1 ราย แต่อัตราผู้เป็นเอดส์ในชายจะสูงกว่าหญิง คือ ชาย 8 ราย ต่อ หญิง 1 ราย ทั้งนี้รายงานได้อธิบายเหตุผลว่า ในระยะแรกที่มีการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ เพศชายมีการเดินทางในอัตราที่สูงกว่าเพศหญิง รวมทั้งมีการติดเชื้อเอดส์ในหมู่ชายรักร่วมเพศในระยะแรกของการระบาดของโรคนี้ในอัตราที่สูงด้วย จากผลการศึกษาวิจัยเรื่องเอดส์ของชาวญี่ปุ่น มีรายงานว่า จำนวนรวมของผู้ติดเชื้อเอชไอวีทั้งหมดจนถึงปี พ.ศ. 2535 เป็นชาวญี่ปุ่น 2,900 ราย และชาวต่างชาติ 4,500 ราย ทั้งนี้ได้มีการคาดการณ์ว่า จะมีจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีในประเทศญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2540 ถึง 23,200 ราย และผู้ทำการวิจัยเรื่องโรคเอดส์ในญี่ปุ่นยังกล่าวอีกว่า โดยแนวโน้มแล้วจะมีจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีในญี่ปุ่นสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะมีอิทธิพลสำคัญจากการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ และลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมของประเทศต่าง ๆ เป็นอย่างมาก (เคนจิ โซดะ, 1995)

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนอุบัติการณ์ของผู้ติดเชื้อเอชไอวี / เอดส์ ในญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์			จำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
2528	6	0	6	-	-	-
2529	5	0	5	-	-	-
2530	9	5	14	44	11	55
2531	16	3	19	22	10	32
2532	15	1	16	53	18	71
2533	28	3	31	38	28	66
2534	38	0	38	78	122	200
2535	49	2	51	153	289	442
2536	73	14	87	135	142	277
2537	120	17	137	171	127	298
รวม	359	45	404	694	747	1441

ที่มา : เคนจิ โซดะ, จำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี / เอดส์ ในญี่ปุ่น ปี พ.ศ. 2538

แผนภาพที่ 2 แสดงจำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี ในญี่ปุ่น จำแนกตามสัญชาติ และเพศ
HIV Infection

ที่มา : กระทรวงสาธารณสุข และสวัสดิการแห่งประเทศญี่ปุ่น และ มูลนิธิป้องกันโรคเอดส์แห่งประเทศญี่ปุ่น พ.ศ. 2537

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น” นี้ เป็นส่วนหนึ่งในโครงการวิจัยที่เริ่มทำตั้งแต่ พ.ศ. 2534 โดยสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ได้รับการสนับสนุนทุนจากมูลนิธิป้องกันโรคเอดส์แห่งประเทศไทย (The Japanese Foundation for AIDS Prevention) ซึ่งผลการศึกษาในรายงานฉบับนี้ เป็นเฉพาะในส่วนของนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นที่เข้ามาเที่ยวในประเทศไทย พื้นที่ศึกษา คือ เกาะภูเก็ต อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมที่สุดแห่งหนึ่งประเทศไทยในกลุ่มของชาวต่างชาติ โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษาหลักเพื่อศึกษาถึงทัศนคติ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ในหมู่นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมาก และอายุน้อยที่สุดที่เกาะภูเก็ตแห่งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามนี้ ใช้วิธีการสัมภาษณ์ระดับลึก และการสนทนากลุ่ม กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูล 5 กลุ่มที่ประกอบด้วย นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น 12 คน (เป็นผู้ที่เข้ามาพักในภูเก็ตอย่างต่ำเป็นเวลา 2 - 3 วัน) และการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างชาวญี่ปุ่นนี้ ใช้พนักงานเก็บข้อมูลชาวญี่ปุ่น ที่ผ่านการอบรมในการเก็บข้อมูลภาคสนามแล้ว เป็นผู้สัมภาษณ์ หนุ่มชายหาดที่ให้บริการที่พักทางน้ำบริเวณชายหาดเกาะภูเก็ต และเกาะที่อยู่รอบ ๆ จำนวน 59 คน มัคคุเทศก์ 10 คน ผู้จัดการในบริษัทท่องเที่ยวที่ตั้งในภูเก็ต 5 คน ตำรวจท่องเที่ยวในเกาะภูเก็ต 3 คน โดยการศึกษาค้นคว้านี้เริ่มดำเนินงานตั้งแต่เดือนพฤษภาคม จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2536

ลักษณะของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นในเกาะภูเก็ต

ในบรรดาสถานที่ท่องเที่ยวในภาคใต้ของประเทศไทย เกาะภูเก็ตและหมู่เกาะใกล้เคียงเกาะภูเก็ต เป็นสถานที่ได้รับความนิยมในหมู่นักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ทั้งนักท่องเที่ยวชายและหญิง ในระยะ 5 - 6 ปีที่ผ่านมา พบได้ว่า ได้รับความนิยมสูงในหมู่นักท่องเที่ยวสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มสตรีชาวญี่ปุ่นนั้นความนิยมยังมีมาก โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 และในความเป็นจริงนั้น ภูเก็ตเองก็ได้รับการส่งเสริม แนะนำให้เป็นที่ยู่อักในฐานะของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีความเหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เมื่อพิจารณาในช่วงระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพักพอนที่ภูเก็ตเป็นสตรีชาวญี่ปุ่น โดยมีจำนวนมากกว่าสตรีสัญชาติอื่น ๆ ซึ่งประมาณว่ามีระหว่าง 30,000 - 40,000 รายต่อปี และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนมากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชายชาวญี่ปุ่น เมื่อเทียบตามอัตราส่วนของนักท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ด้วยกัน

ตารางที่ 7 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่เข้ามาพักในภูเก็ตตั้งแต่ปี 2534 - 37 จำแนกตามเพศ

นักท่องเที่ยว	2533	2534	2535	2536	2537
รวมทุกประเทศ	232,736	342,247	414,479	442,483	517,492
ชาวญี่ปุ่น					
ชาย	13,516	17,249	29,577	30,650	37,858
หญิง	3,881	19,707	31,451	33,428	41,232
รวม	27,397	36,956	61,028	64,078	79,090

ที่มา : กองตรวจเข้าเมือง ภูเก็ต, กรมตำรวจ, พ.ศ. 2538

ในการศึกษาครั้งนี้คำถามในการวิจัยสำหรับนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น เป็นไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตระหนักและการรับรู้เกี่ยวกับภูเก็ต การจัดการเกี่ยวกับการเดินทาง ขนาดของกลุ่มนักท่องเที่ยว สถานะของผู้ร่วมเดินทาง กิจกรรมต่าง ๆ ขณะที่พักอยู่ในภูเก็ต พฤติกรรมเสี่ยง ตลอดจนการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะและการดำรงชีวิตของคนไทยและชายท้องถิ่น ปัจจัยในการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดจนถึงลักษณะการมีเพศสัมพันธ์กับชายท้องถิ่น ความถี่และสถานที่ในการมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัย การตระหนักในเรื่องอันตรายต่อร่างกายและสุขภาพ รวมถึงการเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีหรือเอดส์

กลุ่มนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 20 - 28 ปี ทั้งผู้ที่ยังศึกษาอยู่ และประกอบอาชีพต่าง ๆ เช่น เสมียน คนงานรับจ้าง และผู้ทำงานด้านการให้บริการและอื่น ๆ โดยมีรายได้เฉลี่ยระหว่าง 1 - 2 ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้ยังพบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เดินทางมาจากเมืองใหญ่ เช่น โตเกียว ไซตามะ นาโงยา และโอซากา ซึ่งลักษณะของการท่องเที่ยวนี้เป็นไปในรูปแบบของนักท่องเที่ยวอิสระ (FIT) กับกลุ่มเพื่อนเพศหญิงด้วยกัน จำนวน 2 - 4 คน และเป็นที่น่าสนใจที่ ผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มนี้หลายคนได้กล่าวว่า เป็นผู้ที่เคยเดินทางมาเที่ยวภูเก็ตก่อนหน้านี้แล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น นิยมที่จะเข้ามาเที่ยวในรูปแบบของนักท่องเที่ยวอิสระเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จากการสังเกตพบว่าในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นที่เดินทางมาในลักษณะใหม่นี้ ได้เพิ่มจำนวนมากกว่าชาติอื่น ๆ

และถ้าพิจารณากันให้ดีก็จะพบอีกว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอื่น ๆ นั้น มีการเดินทางท่องเที่ยวเป็นกลุ่มที่ใหญ่กว่า ที่มีเพื่อนร่วมเดินทางประกอบด้วยทั้งเพศชายและหญิง ดังในกลุ่มของชาวเกาหลีใต้ ฮ่องกง สิงคโปร์ หรือไม่ก็เป็นการเดินทางในครอบครัว คู่สามีภรรยา หรือในกลุ่มเพื่อนสนิทกลุ่มเล็ก ๆ ทั้งชายและหญิง เช่น ในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรป และอเมริกา ซึ่งจากการเดินทางมาที่ภูเก็ตมักเป็นลักษณะเช่นนี้โดยส่วนใหญ่

ลักษณะของหนุ่มชายหาดในบริการกัฟทางน้ำ

ตามบริเวณชายหาดบางแห่ง เราจะเห็นได้ว่า มีการจัดเตรียมกัฟทางน้ำ และบริการที่เกี่ยวข้องไว้คอยให้บริการกับผู้เดินทางมาพักผ่อน ไม่ว่าจะบริการเช่าอุปกรณ์ดำน้ำ การขี่สเก็ตเตอร์ เจ็ตสกี ชูชีพทะเล นั่งเรือกล้วย และการขับเรือเร็ว ซึ่งผู้ให้บริการเหล่านี้จะเป็นเพศชาย และมักเรียกโดยทั่วไปว่า “หนุ่มชายหาด” (Beachboy) สำหรับในการศึกษานี้ ได้ทำการสัมภาษณ์หนุ่มชายหาดจำนวน 59 ราย จากจำนวนหนุ่มชายหาดทั้งสิ้นประมาณ 500 ราย ประกอบด้วยผู้ให้บริการเจ็ตสกี ขับเรือ ลากชูชีพทะเล ครูสอนดำน้ำ และผู้คอยเชียร์และให้บริการอื่น ๆ กับนักท่องเที่ยวตามชายหาดที่มีบริการกัฟทางน้ำ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 แสดงลักษณะงานของหนุ่มชายหาดกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะงาน	จำนวน (คน)
ขับเจ็ตสกี	22
ขับเรือเร็ว	8
สอนดำน้ำ	3
ลากชูชีพทะเล	7
ผู้บริการเช่าอุปกรณ์	18
ผู้เชียร์บริการกัฟทางน้ำ	1
รวมทั้งสิ้น	59

จากการสัมภาษณ์ พบว่าร้อยละ 50 ของหนุ่มชายหาดเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภูเก็ต นอกนั้นเป็นผู้ที่ย้ายถิ่นจากจังหวัดใกล้เคียงและต่างไกลออกไป เช่น นครศรีธรรมราช พังงา สุราษฎร์ธานี และชลบุรี อายุของหนุ่มชายหาดกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เป็นผู้ที่มียุ่ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 9 ราย มี

อายุระหว่าง 20 - 30 ปี จำนวน 45 ราย ที่เหลือ 5 ราย มีอายุมากกว่า 30 ปี และอายุเฉลี่ยของหนุ่มชายหาดทั้งหมดคือ 23.4 ปี

ในส่วนของการศึกษา เป็นผู้ที่จะการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ราย ที่เหลือจากนั้น 49 ราย จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 นอกจากนี้ หนุ่มชายหาดกลุ่มตัวอย่างได้ประกอบอาชีพนี้มากกว่า 1 ปี แต่ถ้าแยกตามเขตที่อยู่อาศัยเดิม หนุ่มชายหาดจำนวน 23 ราย ให้สัมภาษณ์ว่าเป็นผู้ที่อยู่ในเขตชนบท และ 26 รายอยู่ในเขตเมือง

ผลการศึกษาเชิงวิเคราะห์

การรับรู้ของหนุ่มชายหาดต่อลูกค้าและบริการกีฬาทางน้ำ

ประเภทของบริการที่มีจัดขึ้นบริเวณชายหาดภูเก็ต และเกาะใกล้เคียงประกอบด้วยบริการหลายประเภท เช่น ขายอาหาร เครื่องดื่ม รม แก้ว เสื้อ นวด ถักผม ขายผ้าโสร่ง ทำเล็บ ขายเครื่องประดับ และอื่น ๆ แต่ที่สำคัญที่การศึกษาครั้งนี้คือ เน้นบริการหลักในด้านกีฬา คือ บริการเล่นกีฬาทางน้ำ ซึ่งผู้ให้บริการคือ **หนุ่มชายหาด(Beachboy)** และบริการด้านกีฬาทางน้ำ ประกอบด้วย เจ็ทสกี ซูชิพทะเล บริการเช่าเรือเร็วไปบริเวณที่มีประการังห่างจากฝั่ง สกูตเตอร์ เรือกล้วย และอุปกรณ์ในการดำน้ำ และแว่นดูประการังใต้น้ำ

ผู้ที่ใช้บริการของหนุ่มชายหาด คือ นักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อนยังเกาะภูเก็ต และหมู่เกาะที่อยู่รอบ ๆ เป็นส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ 75 ของหนุ่มชายหาดได้ตอบคำถามในการสัมภาษณ์ว่า ลูกค้าที่ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น ซึ่งทั้งหมดยังมีอายุน้อยระหว่าง 18 - 27 ปีโดยประมาณ หนุ่มชายหาดให้ความเห็นว่าลูกค้ากลุ่มนี้ประกอบด้วยนักศึกษา เลขาธุการ พนักงานบริษัท พนักงานขายของตามห้างสรรพสินค้า พนักงานตามโรงงาน และพนักงานต้อนรับ ฯลฯ อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า หนุ่มชายหาดบางรายมีทัศนคติเกี่ยวกับอาชีพของนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นที่เป็นลูกค้าว่า น่าจะมีสตรีหลายรายที่ทำงานประเภทที่เกี่ยวกับการบริการในธุรกิจสถานที่เที่ยวเพื่อความบันเทิง หรือขายบริการทางเพศ เช่น ทำงาน ในบาร์ หรือไนท์คลับในญี่ปุ่น

ผลการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า มากกว่าร้อยละ 60 ของหนุ่มชายหาดกลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อว่า ลูกค้าสตรีชาวญี่ปุ่นที่เป็นโสัดมีวัตถุประสงค์ของเดินทางท่องเที่ยว เพื่อหาความตื่นเต้น เช่น หาประสบการณ์ทางเพศ หรือเพื่อความสนุกพักผ่อนด้วยการพบคนที่ถูกใจ และมีเพศสัมพันธ์ คำถามในการสัมภาษณ์จึงมีประเด็นที่สืบเนื่องต่อไปอีกคือ หนุ่มชายหาดคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์กับลูกค้าสตรีที่มาใช้บริการกีฬาทางน้ำ เป็นการเอาเปรียบทางเพศต่อผู้หญิงหรือไม่ คำตอบที่ได้จะเป็นการปฏิเสธของหนุ่มชายหาดว่า การกระทำของเขายังไม่ได้เป็นการเอาเปรียบทางเพศต่อผู้หญิง ทั้งนี้โดยให้เหตุผลสืบเนื่องจาก หนุ่มชายหาดหลายคนมีความเชื่อที่เด่นชัดเกี่ยวกับลูกค้าสตรีชาวญี่ปุ่นว่า ส่วนใหญ่ไม่ใช่สาวพรหมจรรย์ หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ทางเพศมาแล้วเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น คำถามในการสัมภาษณ์ยังให้หนุ่มชายหาด อธิบายถึงวิธีการสังเกตลักษณะของลูกค้าสตรีชาวญี่ปุ่นที่

พวกเขาเห็นว่ามีการพบกันทางเพศมาก่อน ซึ่งคำตอบถึงวิธีการสังเกตว่าเป็นสตรีที่มีประสบการณ์ทางเพศมาแล้วที่หนุ่มชายหาดใช้ ได้แก่ การสัมผัสตามแขนหรือร่างกายของลูกค้า หากพบว่าหนุ่มเหลวก็นึกว่าสตรีนั้นไม่ใช่สตรีพรหมจรรย์ แต่ในกรณีนี้ที่สัมผัสแล้วไม่แน่ใจ ต้องสังเกตจากลักษณะของการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมาแล้วสื่อความหมายให้ทราบว่า มีความต้องการให้มีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย และที่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนคือ ในทัศนะของหนุ่มชายหาดนั้น ทั้งตัวเขาเองและนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นมีส่วนสำคัญพอ ๆ กัน และเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ดี และพร้อมใจกันในการที่จะพัฒนาความสัมพันธ์จนถึงขั้นความสัมพันธ์ทางเพศ

โดยการสัมภาษณ์ได้ให้หนุ่มชายหาดลองเปรียบเทียบความยากง่ายในการเข้าไปสร้างความสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว ระหว่างนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นกับสตรีชาติอื่น ๆ เช่น จีน เกาหลี มาเลเซีย หรือจากประเทศแถบทวีปยุโรป อันได้แก่ ฝรั่งเศส อิตาลี เยอรมัน และสหราชอาณาจักร ปรากฏว่าหนุ่มชายหาดส่วนใหญ่มีความเห็นเป็นไปในทางเดียวกันคือ นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นเป็นกลุ่มที่เข้าไปทำความสนิทสนมง่ายที่สุด เมื่อเทียบกับสตรีนักท่องเที่ยวชาติอื่น ๆ เนื่องจากมีบุคลิกลักษณะที่เด่น น่าเข้าใกล้ แต่งตัวทันสมัย มีการวางตัวที่สุภาพนุ่มนวลอยู่ตลอดเวลา ไม่ทำตัวให้เห็นเป็นเชิงกร้าว หรือทำให้พวกเขารู้สึกไม่มั่นใจในการที่จะต้องติดต่อดูด้วย ทั้งนี้คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า สืบเนื่องจากการที่นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นมักจะเป็นกลุ่มที่ไม่มีเพื่อนชายร่วมเดินทางด้วย เมื่อหนุ่มชายหาดเข้ามาทำความสนิทสนมใช้คำพูดท่าทีป้อยอ พูดคุยหยอกเล่นเชิงชักชวน จะแสดงลักษณะอาการขวยเขิน หน้าแดงเยี่ยงเด็กสาวรุ่น และยังรวมไปถึงการไม่แสดงทีท่าที่โกรธไม่พอใจที่ชัดเจน หรือไม่แสดงอาการดุถูกเชิงเหยียดหยาม ไม่เป็นมิตรต่อหนุ่มชายหาด ผนวกกับการที่สตรีชาวญี่ปุ่นมีบุคลิกทำทางน่ารัก เรียบร้อย เป็นสุภาพสตรีค่อยพูดค่อยจา แต่งกายค่อนข้างเปิดเผยและพยายามระวังรักษาหน้าตา ผิวพรรณ ทรงผมที่สะอาดงดงามของตนเองที่ปรากฏต่อผู้อื่น ให้ดูเรียบร้อยตลอดเวลาที่อยู่บริเวณชายหาด ยิ่งทำให้ดูเป็นเป้าหมายของความสนใจต่อหนุ่มชายหาดมาก

นอกจากนี้ยังมีอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้หนุ่มชายหาดทุ่มความสนใจ หรือความชอบไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นคือ กำลังการซื้อของสตรีกลุ่มนี้ ซึ่งจากการที่คณะนักวิจัยได้สอบถามถึงอัตราค่าบริการที่พักทางน้ำที่มีบริการ พบว่าเป็นราคาที่สูงพอควร ตัวอย่างเช่น การเล่นเจ็ตสกี (ต่อ 30 นาที) หรือซูชีพทะเล จะคิดอัตราค่าบริการระหว่าง 500 - 800 บาท (20 - 30 ดอลลาร์สหรัฐ) ซึ่งกลุ่มผู้ที่มีกำลังซื้อที่สูงนี้จึงเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และในปรากฏการณ์ที่เป็นจริงก็พบว่าลูกค้าที่ใช้บริการที่พักทางน้ำส่วนใหญ่คือ นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นที่มีกำลังซื้อได้ ในขณะที่นักท่องเที่ยวสตรีชาติอื่น จะเลือกมีกิจกรรมตามชายหาดที่ประหยัดค่าใช้จ่ายกว่านี้เป็นส่วนใหญ่

ภาษาในการสื่อสารระหว่างผู้ให้บริการกับนักท่องเที่ยวสตรี

จากการสังเกตถึง การใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างหนุ่มชายหาดกับนักท่องเที่ยว พบว่าหนุ่มชายหาดส่วนใหญ่ สามารถพูดภาษาอังกฤษและญี่ปุ่นได้ในระดับที่สื่อสารให้ความหมายได้ ทั้งนี้การสื่อสารส่วนใหญ่บนชายหาดกับนักท่องเที่ยว เป็นการพูดเพียงแค่เอื้อประโยชน์ในทางส่วนตัว และในอาชีพเท่านั้น ซึ่งได้แก่ การหักทขาย การชักชวนให้ใช้บริการ การชมเชย การหยอกล้อ เกี้ยวพาราสี และตกลงหรือต่อรองราคาต่อบริการกีฬาชนิดต่าง ๆ เท่านั้น และหนุ่มชายหาดกลุ่มตัวอย่างได้ตอบการสัมภาษณ์ต่อไปอีกว่า สตรีชาวญี่ปุ่นจะเป็นลูกค้าที่ดี เพราะนอกจากจะเปิดโอกาสให้หนุ่มชายหาดติดต่อสื่อสารด้วยไมตรีจิตที่ดีแล้ว ถ้าใครสามารถพูดภาษาญี่ปุ่นได้ก็จะได้รับการตอบสนองได้รับความสนใจ และความเชื่อถือเชื่อใจเพิ่มอย่างรวดเร็วจากลูกค้าสตรีญี่ปุ่น (ซึ่งจะรวมไปถึงการได้รับความสนิทสนมไว้นั่นเองเชื่อใจในเรื่องอื่น ๆ ด้วย) และการสื่อสารกับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นที่อายุน้อยนั้น แม้จะพูดภาษาญี่ปุ่นผสมภาษาอังกฤษ ก็ไม่เกิดปัญหาใดเพราะสตรีชาวญี่ปุ่นเองก็จะพยายามเข้าใจและตอบสนอง ซึ่งอาจเนื่องมาจากลักษณะของการเลี้ยงดูในสังคมญี่ปุ่นว่า สตรีต้องวางตัวที่แสดงความสุภาพด้วยการฟัง และต้องตอบเมื่อมีคนพูด หรือสนทนาด้วย

สำหรับนักท่องเที่ยวชาติอื่น ๆ ที่พูดภาษาอังกฤษได้ดีจะไม่มีปัญหา เพราะนักท่องเที่ยวมักดูเลตนเองได้ดีและมั่นใจในสูง แต่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่พูดภาษาอังกฤษได้ตอบได้เล็กน้อยหรือพูดไม่ได้เลย การติดต่อสื่อสารระหว่างกันโดยตรงกับหนุ่มชายหาดก็จะน้อยหรือไม่มีเลย การติดต่อใช้บริการกีฬาทางน้ำหรือบริการอื่น ๆ บนชายหาด จึงตกเป็นหน้าที่ของหัวหน้ากลุ่มนักท่องเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ ในการเป็นผู้ติดต่อกับหนุ่มชายหาดแทน ดังที่พบในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน ได้หัวนเกาหลี่ อิตาลี สเปน ฯลฯ

ลักษณะเฉพาะของกลุ่มนักท่องเที่ยวอิสระ

ประเภทของนักท่องเที่ยวที่พบบนเกาะภูเก็ต จะมีทั้งกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทที่อยู่ภายใต้การดูแลตลอดโดยการจัดการของบริษัทท่องเที่ยว (Group tour) และประเภทนักท่องเที่ยวอิสระ (FIT) โดยรูปแบบหลัง กำลังเป็นที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในหมู่นักท่องเที่ยวทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งหนุ่มสาวชาวญี่ปุ่น เนื่องจากเป็นรูปแบบของการเดินทางที่มีค่าใช้จ่ายต่ำ เพราะครอบคลุมเพียงค่าที่พัก ตัวเครื่องบิน และค่ารถรับส่งจากสนามบินถึงที่พักเท่านั้น นักท่องเที่ยวก็สามารถใช้เวลาและพักผ่อนได้อย่างอิสระระหว่างที่เดินทางท่องเที่ยวในภูเก็ต การท่องเที่ยวหรือเยี่ยมชมสถานที่อื่น ๆ เป็นบริการที่นักท่องเที่ยวอาจเลือกซื้อบริการได้เองตามความสนใจในภายหลัง

การเดินทางมาเที่ยวภูเก็ตของนักท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การจัดการ และดูแลของบริษัทท่องเที่ยว นั้น จะมีกิจกรรมตามตารางเวลา ซึ่งจะมีเวลาว่างที่เป็นอิสระของนักท่องเที่ยวเองค่อนข้างจำกัด ทางหัวหน้าทัวร์จะจัดให้รวมถึงในการไปเที่ยวตามหมู่เกาะเล็ก ๆ ที่อยู่รอบ ๆ เกาะภูเก็ตอันเป็นข้อเสนอขายพิเศษ หากเป็นนักท่องเที่ยวอิสระจะต้องเลือกซื้อจ่ายเงินเพิ่มเอง นักท่องเที่ยวบางคนหรือบางรายเลือกที่จะไม่ซื้อบริการนี้ มักจะใช้เวลาในการพักผ่อนอิสระเอง การพักผ่อนในโรงแรมที่พัก วายน้ำที่สระน้ำของโรงแรม หรือเล่นตามชายหาดที่ใกล้โรงแรมบนเกาะใหญ่ภูเก็ต ส่วนนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น ก็มีบ้างที่สนใจในการที่จะใช้เวลาพักผ่อนอิสระนี้ และมีหลายรายที่จะเลือกซื้อบริการที่มีโฆษณาว่าเป็นการบริการเฉพาะนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นซึ่งบริการจะดีกว่าและราคาแพงกว่า แต่บริการและสถานที่ไม่สลับสนับกับนักท่องเที่ยวหลายกลุ่มสัญชาติ และเมื่อนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นไปที่ใด บริการก็พาทางน้ำก็จะมีบริการให้ด้วย พร้อมกันนั้นก็ยังมีหนุ่มชายหาดเป็นผู้ให้บริการกีฬาเหล่านี้ด้วยด้วยเสมอ

อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยอีก 2 ปัจจัยที่เด่นชัด และมีความสำคัญต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวขณะเดินทาง ซึ่งนิโคลัส ฟอร์ด ได้เคยทำการศึกษาไว้อันได้แก่

- 1) ลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่ร่วมเดินทางของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้หมายถึง ลักษณะของความสัมพันธ์ของคนในกลุ่มที่เดินทางไปด้วยกัน เพราะพบว่ามีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จากการศึกษที่เมืองชายทะเลหลายเมือง ในสหราชอาณาจักร ของนิโคลัส ฟอร์ด (Ford, 1991) พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางร่วมกับสมาชิกในครอบครัว หรือเดินทางร่วมกับบุคคลเพศตรงข้าม ในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว นั้น นักท่องเที่ยวจะไม่ค่อยได้สร้างความสนิทสนมหรือมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นนอกจากกลุ่มเดิมของตน
- 2) ขนาดของกลุ่มนักท่องเที่ยว กล่าวคือการเดินทางท่องเที่ยวในลักษณะที่เป็นกลุ่มใหญ่หรือในกลุ่มชายและหญิง นักท่องเที่ยวจะไม่ค่อยมีโอกาสนในการสร้างความรู้จักมักคุ้นหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพื่อนใหม่ที่อยู่ต่างกลุ่มในระหว่างการเดินทาง

การศึกษาครั้งนี้ มีลักษณะที่สอดคล้องในแนวความคิดทางวิชาการที่กล่าวมาข้างต้นคือ ลักษณะของกลุ่มเพื่อนร่วมเดินทางเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในหมู่นักท่องเที่ยว กล่าวคือกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวเอเชียมักเป็นกลุ่มใหญ่มากกว่า 10 คนขึ้นไป ยกเว้นกลุ่มของชาวญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มเล็ก 2-3 คนเท่านั้น และแม้ว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวชาวยุโรปจะมีขนาดเล็ก 2 - 3 คนเช่นเดียวกัน แต่จะมีทั้งเพศชายและหญิงเดินทางร่วมกัน ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นมีเพียงหญิงเท่านั้น และความสัมพันธ์ของนักท่องเที่ยวในกลุ่มที่เป็นชาติอื่น ๆ เช่น ชาวยุโรป

ส่วนใหญ่เป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกัน แต่สำหรับชาวญี่ปุ่นเป็นเพียงการเดินทางร่วมกันกับเพื่อนหญิงเท่านั้น

ยิ่งไปกว่านั้นยังมีส่วนผู้ตั้งข้อสังเกตว่า ในกลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มเล็ก ๆ ที่เป็นเพศหญิงทั้งกลุ่ม มีสัมพันธภาพแบบเพื่อน ยังมีลักษณะที่พิเศษคือ การรวมตัวกันจะไม่ได้มีความเหนียวแน่นมั่นคง ดังที่ปรากฏว่า ความรู้สึกในการมีปฏิสัมพันธ์ มีกิจกรรมที่รวมกลุ่มอย่างมีความหมายจะมีน้อยมาก จึงทำให้ดูเหมือนว่าหากมีบุคคลภายนอกสามารถเข้ามาตีสนิทหรือใกล้ชิดได้ง่าย ขณะเดียวกันนั้นคนในกลุ่มเองก็พร้อมที่จะแยกตัวออกเพื่อให้อิสระต่อกันและกัน หรือหากมีปัจจัยภายนอกมากระทบก็อาจทำให้สัมพันธภาพในลักษณะคุ้มครองกันและกันนั้นคลายลง และยังทำให้คนในกลุ่มพยายามที่จะแยกเป็นปัจเจกบุคคลมากขึ้น ซึ่งเท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้กับบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นปัจจัยร่วมกระตุ้นให้การเดินทางตื่นเต้น มีรูปแบบใหม่ มีประสบการณ์ใหม่ไปได้อย่าง

ลักษณะการให้บริการและการใช้เวลาของหนุ่มชายหาดกับนักท่องเที่ยวสตรี

การศึกษาด้วยการสังเกตตามบริเวณชายหาด ที่เป็นสถานที่ทำงานและที่พบปะกับลูกค้าของหนุ่มชายหาด ทำให้เห็นภาพที่บรรดาหนุ่มชายหาดที่ต้องพยายามใช้ความสามารถชักจูง หรือหวานล่อมนักท่องเที่ยวเกิดความสนใจ และหันมาใช้บริการกีฬาทางน้ำของตนเป็นกิจกรรมหลัก โดยคำชักชวนมักเป็นในทำนองที่ว่า กีฬาที่ให้บริการเป็นกีฬาที่น่าสนใจ และเป็นบริการที่หาไม่ได้ในประเทศของนักท่องเที่ยวเอง

ตารางที่ 9 แสดงประเภทของกีฬาทางน้ำที่มีบริการ และเป็นที่ชื่นชอบในหมู่นักท่องเที่ยวสตรี

ประเภทของบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เจ็ตสกี	34	57.6
ชูชีพทะเล	18	30.5
ว่ายน้ำ	2	3.4
ขับเรือเร็ว	2	3.4
ทาคีมกกันแดดและบริการย่อยอื่น ๆ	2	3.4
บริการรถเช่า	1	1.7
รวม	59	100.0

นอกจากนี้ยังพบว่า หนุ่มชายหาดจำนวนมากมักใช้วิธีสร้างมิตรภาพ ให้ความอบอุ่นเป็นกันเองและความสนิทสนมด้วยการให้บริการพิเศษร่วมด้วย เช่น การให้บริการสั่งและจัดส่งอาหาร เครื่องดื่ม ทาโลชั่นกันแดดให้นักท่องเที่ยว และการสร้างความพอใจต่าง ๆ ที่ทำให้นักท่องเที่ยวมีความพอใจ มีความสะดวกสบาย มีความสนุกสนาน เป็นสุขและอยากซื้อบริการกีฬาทางน้ำของตน

ผลการศึกษาดังตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า กีฬาทางน้ำที่นักท่องเที่ยวสตรีใช้บริการมากที่สุดคือ เจ็ตสกี โดยคิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาคือ การเล่นซูชิพทะเล ร้อยละ 30 และสืบเนื่องจากการที่กีฬาทางน้ำเหล่านี้มีความจำเป็นที่หนุ่มชายหาด ต้องใกล้ชิดสัมผัสกับนักท่องเที่ยวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเป็นเรื่องธรรมดาที่ร่างกายต้องสัมผัสกันเป็นเวลานาน ในขณะที่เล่นกีฬาดังกล่าว ประกอบกับความสนิทสนมที่ได้สร้างไว้ก่อนจนนักท่องเที่ยวไว้วางใจแล้ว อาจทำให้พอเข้าใจได้ว่า ลักษณะการให้บริการกีฬาทางน้ำทำให้นักท่องเที่ยวและหนุ่มชายหาดต่างมีความรู้สึกร่วมกันที่ว่า มีความสนิทสนมกันได้มากกว่าความสัมพันธ์ที่ธรรมดา ดังเช่นกีฬาบางชนิดที่เสี่ยงต่อการกระทบกระเทือน เช่น การขับเรือเจ็ตสกีร่วมกันเป็นเวลานาน ๆ หรือการเล่นร่วมซูชิพทะเล ขณะที่ลงสู่พื้นหนุ่มชายหาดที่ตัวขึ้นไปอยู่ในน้ำร่วมกับนักท่องเที่ยวจะทำที่ปกป้องคุ้มครองด้วยการพยายามลงให้ถึงพื้นก่อนเพื่อรับแรงกระแทกและเพื่อให้ลูกค้าตกลงมาบนตนเองที่จะคอยรับอยู่แล้วดังกล่าว ลูกค้าจะพอใจ และมักคิดว่าตนเองได้รับการพิเศษจากหนุ่มคนนั้น

ผลจากการสัมภาษณ์ครั้งนี้ ประมาณร้อยละ 90 ของหนุ่มชายหาดตอบการสัมภาษณ์ในลักษณะที่สอดคล้องกันว่า ลักษณะงานของเขาไม่เพียงแต่ต้องทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกผ่อนคลาย สะดวกสบาย พวกเขายังต้องให้ความใกล้ชิดหรือสัมผัสกับร่างกายของลูกค้าด้วย เพราะไม่ต้องการแสดงความห่างเหิน และไม่ว่าจะเป็นบริการเจ็ตสกี การขับเรือ การดำน้ำ หรือการช่วยเหลือบริเวณรอบ ๆ เกาะ เป็นสิ่งที่ให้โอกาสในการสร้างความสัมพันธ์และใกล้ชิดกับลูกค้าที่เป็นเพศหญิง โดยความใกล้ชิดที่กล่าวมาเป็นสิ่งที่พวกเขาเกิดทัศนคติว่า มีส่วนอย่างมากที่ช่วยสร้างความไว้วางใจ ความสนิทสนม ความชื่นชอบและความรู้สึกโรแมนติกระหว่างตนกับบรรดาลูกค้าสตรีที่ให้บริการของพวกเขา (ดังแสดงในตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 แสดงความคิดเห็นของหนุ่มชายหาด ของกีฬาที่มีความใกล้ชิดทางด้านร่างกาย

ประเภทของบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เจ็ทสกี	44	74.6
ชูชีพทะเล	16	10.2
ขับเรือเร็ว	3	5.1
ว่ายน้ำ	3	5.1
การขี่จักรยานยนต์	1	1.7
บริการรถเช่า	1	1.7
ไม่ตอบ	1	1.7
รวม	59	100.0

จากสภาพลักษณะภูมิประเทศของภูเก็ตที่เป็นเนินเขาสูง ๆ ต่ำ ๆ ไปทั่วทั้งเกาะ และมีถนนเลียบชายฝั่งทะเล ประกอบกับชนิดของยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางบนเกาะมีไม่มากนัก รถจักรยานยนต์จึงเป็นเหมือนชนิดของยานพาหนะที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในการใช้ในการเดินทางของบุคคลในภูเก็ตไม่ว่าในหมู่คนท้องถิ่นหรือนักท่องเที่ยวหนุ่มสาวที่อาจมาจากประเทศที่ไม่มียานพาหนะเช่นนี้ใช้อย่างมากมายเช่นในเมืองไทย ซึ่งจะเห็นได้ว่าจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะที่ได้รับความนิยมสูงสุดในกลุ่มคนหนุ่มสาว เพราะเป็นสิ่งที่ง่าย ทำหาย ราคาเช่าถูกและสะดวกในการหามาใช้ บริการให้เช่าจักรยานยนต์กับกลุ่มนักท่องเที่ยวก็มีมากมายทั่วไปทั้งเกาะ และนักท่องเที่ยวก็สามารถเช่าได้ง่ายด้วย ราคาไม่แพง การเช่าไม่ยุ่งยาก แม้นักท่องเที่ยวไม่มีใบอนุญาตขับขี่ก็สามารถเช่าไปขับก็ได้ ภาพที่เห็นได้อย่างชัดเจนในช่วงเย็นและค่ำคือ นักท่องเที่ยวสตรีจะขี่หรือนั่งซ้อนท้ายจักรยานยนต์ไปกับชายหนุ่ม ซึ่งบ่อยครั้งคือหนุ่มชายหาดที่ได้มีการนัดหมายกับบนชายหาดนั่นเอง เพื่อไปหาซื้อข้าวของ รับประทานอาหารค่ำ ฟังเพลง ดื่มเหล้า เดินราชมงคลและดิสโกเธค ที่ตั้งอยู่ทั่วไปตามชายหาดต่าง ๆ รอบ ๆ เกาะภูเก็ต ซึ่งเชื่อมด้วยถนนที่คดเคี้ยว และมีดในเวลาค่ำคืน

พฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางเพศของหนุ่มชายหาดกับนักท่องเที่ยวสตรี

ในความคิดเห็นของหนุ่มชายหาดถึงลักษณะงานของเขานั้น นอกจากจะทำให้เขามีโอกาสได้ติดต่อกับบรรดานักท่องเที่ยวหลายชาติทั้งชายและหญิงแล้ว โดยเฉพาะกับหญิงแล้ว เขาได้โอกาสพิเศษที่จะสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าสตรี และส่วนหนึ่งที่ทำให้เขามีความชอบในการทำงานอาชีพ

ดังกล่าวแล้ว ยังมีผลต่อเนื่อง คือ การเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดหรือให้ผลประโยชน์ต่าง ๆ ในลักษณะอื่น ๆ อีกที่มากกว่าการขายบริการกึ่งทางน้ำ เพราะสืบเนื่องไปถึงการได้รับค่าคอมมิชชั่นจากการพานักท่องเที่ยวไปซื้อสินค้า ไปรับประทานอาหาร ไปใช้บริการบันเทิง เป็นต้น และนอกจากผลตอบแทนด้านตัวเงินที่จะได้รับแล้ว พร้อมกันนั้นยังมีความสุข ตื่นเต้นในการประกอบอาชีพ เพราะพบกับนักท่องเที่ยวเปลี่ยนหน้า เปลี่ยนประสบการณ์ไปเรื่อย ๆ แล้ว การเป็นเพื่อนเดินทางกับนักท่องเที่ยวสตรี ยังเป็นสิ่งที่แสดงถึงการยกสถานะทางสังคมของตน ที่ไม่ใช่เป็นเพียงเด็กหนุ่มที่ชีวิตดูไม่มีอะไรน่าภูมิใจเท่าใดนัก

ดังนั้น สิ่งที่เป็นหัวใจในงานของพวกเขา คือ การมีชีวิตที่สนุกสนาน สะดวกสบาย ซึ่งทำได้ด้วยการพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความสนิมสนมระหว่างพวกเขากับลูกค้า ที่จะพยายามเสนอบริการพิเศษต่าง ๆ ให้ โดยเฉพาะที่เป็นพิเศษในลักษณะที่เป็นบริการให้กันฉันเพื่อนใหม่ ซึ่งจะมีผลถึงการได้ลูกค้าถาวร เมื่อลูกค้านั้นมีการเดินทางกลับมาที่ภูเก็ตอีกครั้งหนึ่งในอนาคตด้วย

จากการสัมภาษณ์ทั้งหนุ่มชายหาดและมัคคุเทศก์ คำตอบที่ได้จะเป็นไปในแนวทางเดียวกัน คือ นักท่องเที่ยวสตรีมีแนวโน้มที่จะให้ความเชื่อถือคนท้องถิ่นด้วยความจริงใจเร็ว และมักมีความรู้สึกมั่นใจว่าสามารถควบคุมสถานการณ์รอบข้างได้เร็วเกินไปอยู่เสมอ ในขณะที่บางคนก็อาจกลัวและระแวงจนเกินเหตุไปจนเที่ยวไม่สนุก กล่าวโดยสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวสตรีมักคิดไม่รอบคอบและวางใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะท่องเที่ยวเร็วกว่านักท่องเที่ยวชายที่มักไม่เชื่อใจคนท้องถิ่นอยู่แล้วซึ่งเป็นธรรมชาติของเพศชายที่เฝ้าดูเหมือนไวใจคนง่าย ๆ สบาย ๆ แต่จะระวังตัว และคิดถึงผลได้ผลเสียอยู่เสมอแม้ไม่มีการแสดงออกมาชัดเจน ซึ่งแตกต่างจากผู้หญิงที่จะดูคล้ายว่าเมื่อกลัวก็กลัว เมื่อไม่กลัวก็จะสบายและไวใจคนที่เฝ้ารู้จักใหม่ ๆ มากเกินไป

นักท่องเที่ยวสตรีญี่ปุ่นที่ให้สัมภาษณ์ในครั้งนี้ ได้มีทัศนคติต่อชายไทยท้องถิ่นที่ภูเก็ตว่า มีความเป็นมิตร ใจดี สนุกสนาน ตลก ให้ความเอาใจใส่ต่อเขาดี ดังนั้นเขาจึงไม่มีข้อสงสัยหรือเคลือบแคลงในความจริงใจและพฤติกรรมอื่น ๆ มีเพียง 2 รายที่ให้กล่าวถึงชายท้องถิ่นว่า ไม่รู้สึกไว้วางใจหรือดูน่าสนใจ เนื่องจากมีอุปสรรคด้านภาษา ผวนกับนักท่องเที่ยวเองนั้นไม่มีความสนใจในกีฬาทางน้ำที่มีบริการโดยชายท้องถิ่น

ในการศึกษาครั้งนี้มีนักวิจัยชาวญี่ปุ่นร่วมด้วย โดยเข้าไปมีส่วนร่วมเป็นนักท่องเที่ยวสตรีบนเกาะเฮ (ใกล้เกาะภูเก็ต) นักวิจัยผู้นั้นได้รายงานว่า ตัวของเขาเองพบว่า หนุ่มชายหาดให้ความสนใจต่อเขาอย่างรวดเร็ว ชัดเจน มีท่าทีเกี้ยวพาราสีชัดเจนและประชิดตัว นักวิจัยผู้นี้ยังได้กล่าวอีกว่า การ

เข้ามาพูดคุยทักทาย ใกล้ชิดโดยหนุ่มชายหาดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วอย่างน่าประหลาดใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสตรีชาวญี่ปุ่นทั่วไปเป็นสิ่งที่ไม่น่าเคยเลย และสำหรับหญิงสาวญี่ปุ่นที่ไม่มีประสบการณ์ในเหตุการณ์เช่นนี้ จะเป็นสิ่งที่เธอเหล่านั้นอาจรู้สึกอึดอัดใจ และไม่อาจเคยคิดคาดฝันหรือเตรียมตัว เตรียมทำที่ตอบสนองอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง และเสนอแนะว่าควรมีหนทางเตรียมการอย่างใดอย่างหนึ่งสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรี เพื่อเพิ่มความพร้อมมากกว่านี้ในการพบสถานการณ์ต่าง ๆ รูปแบบ

คำตอบที่หนุ่มชายหาดได้ให้ในการสัมภาษณ์ ดังแสดงในตารางที่ 11 ชี้ให้เห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเขากับนักท่องเที่ยวสตรีชาวต่างชาติ มีสูงถึงร้อยละ 85 ในจำนวนนี้เป็นการมีเพศสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นสูงถึงร้อยละ 70 ขณะที่รองลงมาคือ สตรีชาวออสเตรเลีย โดยพบร้อยละ 7 เท่านั้น และเป็นที่น่าสังเกตว่า มีหนุ่มชายหาด 9 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 15 รายงานว่า ยังไม่มีเพศสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวเลย ซึ่งทั้ง 9 รายนี้เป็นหนุ่มชายหาดที่อาศัยที่นี่มาเพียงปีเศษเท่านั้น

ตารางที่ 11 แสดงการมีเพศสัมพันธ์ของหนุ่มชายหาดกับลูกค้าสตรีชาวต่างชาติ

ประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ญี่ปุ่น	41	69.5
ออสเตรเลีย	4	6.8
ฝรั่งเศส	2	3.4
สวีเดน	1	1.7
เยอรมัน	1	1.7
สหราชอาณาจักร	1	1.7
ไม่มีเพศสัมพันธ์	9	15.3
รวม	59	100.0

เมื่อสอบถามหนุ่มชายหาดเกี่ยวกับฝ่ายที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ก่อน จากคำตอบที่ได้ เป็นการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากความเห็นพ้องของทั้งสองฝ่ายถึงร้อยละ 36 เริ่มโดยหนุ่มชายหาดร้อยละ 30 และเริ่มโดยนักท่องเที่ยวร้อยละ 14 ดังตารางที่ 12 และเมื่อถามต่อไปถึงจำนวนของนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นที่หนุ่มชายหาดมีเพศสัมพันธ์ด้วย หนุ่มชายหาดจะตอบในทำนองเดียวกันว่า เขามีคู่รัก

ลักษณะนี้ในจำนวนที่น้อยกว่าเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกับเขาทั้งสิ้น การตอบในการสัมภาษณ์นี้แสดงให้เห็นว่า การกระทำเช่นนี้เป็นสิ่งที่ผู้อื่นในวงการใกล้เคียงกันทำอยู่เป็นประจำ ไม่เป็นความผิดหรือผิดปกติดังไร การที่จะหยุดยั้งหรือเลิกความประพฤติดังกล่าวจึงอาจเป็นไปได้ยาก

ตารางที่ 12 แสดงความคิดเห็นของหนุ่มชายหาด ถึงฝ่ายที่เริ่มการมีเพศสัมพันธ์ก่อน

ผู้เริ่ม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทั้งสองฝ่าย	21	35.6
หนุ่มชายหาด	18	30.5
นักท่องเที่ยวสตรี	8	13.6
ไม่มีเพศสัมพันธ์	9	15.3
ไม่ตอบ	3	5.1
รวม	59	100.0

ในการให้ทัศนคติของหนุ่มชายหาด ดังที่แสดงในตารางที่ 13 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า มูลเหตุจูงใจที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นมีเพศสัมพันธ์กับหนุ่มชายหาด ได้แก่ ความถูกตาถูกใจเป็นส่วนตัว ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาคือ เพื่อความตื่นเต้น การมีคู่ได้ง่าย มีความต้องการทางเพศ และอยู่ในสถานการณ์ที่บังคับ คิดเป็นร้อยละ 17, 12, 8 และ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 การแสดงทัศนะของหนุ่มชายหาด เกี่ยวกับมูลเหตุจูงใจที่ให้นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นมีเพศสัมพันธ์ด้วย

เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความถูกตาต้องใจ	25	42.4
เพื่อความตื่นเต้น	10	16.9
มีคูนอนง่าย	7	11.9
มีความต้องการทางเพศ	5	8.5
สถานการณ์เอื้ออำนวย	2	3.4
อยู่ในบรรยากาศที่เหมาะสม	1	1.7
ไม่มีเพศสัมพันธ์	9	15.3
รวม	59	100.0

ตารางที่ 14 การแสดงทัศนะของหนุ่มชายหาด เกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่แสดงความชอบ หรือสนใจต่อหนุ่มชายหาด

พฤติกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การยิ้มให้, ขายตามอง	20	33.9
ความสามารถด้านภาษา (พูดได้ ตอบได้)	20	33.9
ไม่หวงตัว ให้สัมผัสสลับไ้ร่างกาย	5	8.5
แสดงท่าทางเรียกร้องความสนใจ	4	6.8
การเรียกหา หรือนัดพบ	3	5.1
การให้บุหรี่ หรือลูกกวาด	2	3.4
ยอมรับเครื่องดื่ม และมาพบปะเยียมเยียน	2	3.4
ไม่ตอบ	3	5.1
รวม	59	100.0

หนุ่มชายหาดได้ตอบคำถาม ที่เกี่ยวกับสิ่งที่เขาคิดว่าพฤติกรรมใดของนักท่องเที่ยวที่แสดงความชอบหรือความสนใจเขาเป็นพิเศษว่าทำที่ดังกล่าวมีหลายทำที่ด้วยกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีที่นัก

ท่องเที่ยวสนใจตน การแสดงพฤติกรรมและสถานการณ์ที่พฤติกรรมนั้น ๆ เกิดขึ้น โดยพฤติกรรมที่หนุ่มชายหาดคิดว่าเด่นชัดที่สุด คือการที่นักท่องเที่ยวเฝ้าให้หรือขายตามองมาที่ตนบ่อย ๆ รวมทั้งนักท่องเที่ยวบางคนก็ พยายามแสดงความสามารถทางภาษาทั้งภาษาอังกฤษและไทยในการสนทนา โดยคิดเป็นร้อยละ 34 (ดูในตารางที่ 14) นอกจากนี้ ยังมีพฤติกรรมที่หนุ่มชายหาดคิดว่าเป็นสิ่งชัดเจนที่นักท่องเที่ยวชอบตนคือ การที่นักท่องเที่ยวยินยอมให้หนุ่มชายหาดสามารถที่จะสัมผัส ลูบไล้ตามร่างกายนักท่องเที่ยวได้ หรือการเรียกให้มาหาและนัดพบกับตน เป็นต้น คำถามมิได้ถามว่าหนุ่มชายหาดพูดคุยอย่างไรหรือมีข้อเสนออย่างไร ที่ทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจมีนัดด้วย ซึ่งการชักชวนอาจมีหลายแบบ ไม่ว่าจะเป็นการเสนอเป็นผู้นำเที่ยว หรือพาไปซื้อสินค้าหรืออื่น ๆ ที่นักท่องเที่ยวไม่เข้าใจความหมาย อาจหลงผิดได้

หนุ่มชายหาดยังกล่าวเพิ่มเติมว่า การสร้างมิตรภาพกับนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นนั้น เป็นสิ่งที่กระทำได้ง่าย ทั้งนี้ไม่เพียงแต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นหญิงโสด อายุน้อย และท่องเที่ยวตามลำพังเท่านั้น ยังรวมไปถึงการที่สตรีชาวญี่ปุ่นมีบุคลิกลักษณะที่ไม่ปฏิเสธอย่างชัดเจน ผ่อนปรน อ่อนน้อมให้เพศชายอยู่แล้ว หรือกล่าวได้ว่า นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นไม่แสดงลักษณะท่าทางที่ทำให้หนุ่มชายหาดไม่กล้าเข้าใกล้ หรือมีท่าทีที่ไม่เป็นมิตร และไม่ดูน่ากลัวทางสภาพของร่างกาย ซึ่งไม่เป็นเช่นนั้นในกรณีของนักท่องเที่ยวสตรีชาติอื่น ๆ ยิ่งไปกว่านั้น หนุ่มชายหาดยังเห็นว่า การที่นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นส่วนใหญ่เดินทางเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพียง 2 - 3 คน เป็นสิ่งง่ายต่อการเข้าใกล้สนิทสนม หรือเข้าไปชักชวนให้ใช้บริการกีฬาทางน้ำ และได้สิ่งที่จะเป็นผลประโยชน์อื่น ๆ ตามมาสำหรับหนุ่มชายหาด เมื่อเทียบกับการที่ชักชวนนักท่องเที่ยวที่อยู่ในกลุ่มใหญ่มีมีคฤศณ์ดูแล หรือในกลุ่มสตรีชาวยุโรปซึ่งแม้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวยุโรปจะแสดงท่าทางที่คล้ายเหยียดหยาม ดูถูก หรือมีการแบ่งแยกกลุ่มอย่างชัดเจน โดยการแสดงท่าทางไม่มีไมตรี ไม่พูด ไม่มอง วางท่าเย็นชา หึง และในปรากฏการณ์ที่เป็นจริง นักท่องเที่ยวชาวยุโรปที่เดินทางมาภูเก็ตเป็นนักท่องเที่ยวที่อายุมากกว่าชาวเอเชีย มีคู่รักหรือแต่งงานแล้ว และนักท่องเที่ยวสตรีเหล่านั้นแทบทั้งหมดมักจะเดินทางรวมกับนักท่องเที่ยวเชื้อชาติเดียวกัน ขนาดของกลุ่มเป็นกลุ่มที่มีขนาดตั้งแต่ 2 - 3 คน ถึง 7 - 8 คน นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวสตรีชาวยุโรปมักเตรียมวางแผนการใช้เวลาบนชายหาดมาก่อนแล้ว และมักไม่สนใจที่จะพูดคุยหรือซื้อบริการกีฬาทางน้ำของหนุ่มชายหาด ทั้งนี้เนื่องจากไม่สนใจในกีฬาทางน้ำ และพอใจที่จะพักผ่อนเอง มากกว่าใช้เวลาไปกับการทำความสนิทสนม สร้างมิตรภาพกับคนท้องถิ่น และใช้บริการเฉพาะเท่าที่จำเป็น เช่น ร่ม อาหาร เครื่องดื่ม เท่านั้น เมื่อสังเกตการใช้เงินของนักท่องเที่ยวสตรีชาวยุโรปมีลักษณะที่ประหยัดมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจาก

เป็นกลุ่มที่เดินทางด้วยตนเองทั้งหมด ยกเว้นชาติที่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ จะมีคฤหบดีคอยดูแล ปกป้อง และจัดการให้ทั้งหมดยากที่หนุ่มชายหาดจะเข้าใกล้นักท่องเที่ยวได้สะดวก

ตารางที่ 15 แสดงทัศนคติของหนุ่มชายหาด เกี่ยวกับกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรีที่สามารถ เข้าไปสนทนได้ง่าย

ประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ญี่ปุ่น	43	72.9
อิตาลี	5	8.5
ออสเตรเลีย	4	6.8
เยอรมัน	4	6.8
สิงคโปร์	1	1.7
ฝรั่งเศส	1	1.7
ไต้หวัน	1	1.7
รวม	59	100.0

พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย และการมีเพศสัมพันธ์

คำตอบในเรื่องการมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งสถานที่ของการมีเพศสัมพันธ์ ระหว่างหนุ่มชายหาดกับนักท่องเที่ยว ดังแสดงในตารางที่ 16 ที่ชี้ว่าร้อยละ 66 ของสถานที่มีเพศสัมพันธ์คือ โรงแรมที่ไม่ใช่ที่พักของนักท่องเที่ยว และสถานที่อื่น ๆ อันได้แก่ ห้องพักของหนุ่มชายหาด ห้องพักของนักท่องเที่ยว ซึ่งมักเกิดขึ้นหลังจากการเที่ยวด้วยมอเตอร์ไซด์ในเวลากลางคืนด้วยกัน เช่น ไปรับประทานอาหาร ดื่ม เต้นรำ เป็นการล่าฟ้งหลาย ๆ ชั่วโมง สถานที่อื่น ๆ ที่พบว่าเป็นที่มีเพศสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวและหนุ่มชายหาดคือ บริเวณชายหาด ในน้ำและบนเรือ จากคำตอบเหล่านี้เป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนได้ว่า หากไม่มีการวางแผนหรือเตรียมตัวล่วงหน้า ในการที่จะมีเพศสัมพันธ์ โอกาสของการใช้ถุงยางอนามัยจะเกิดขึ้นได้ยาก ทั้งจากเหตุผลที่ว่า ไม่สามารถใช้และหาถุงยางอนามัยได้ และถ้าพิจารณาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นจะเห็นว่า ขณะที่อยู่ตามชายหาดทั้งนักท่องเที่ยวและหนุ่มชายหาดอยู่ด้วยกันขณะอยู่ในน้ำ ในเรือที่ขับไปรอบเกาะหรือห่างฝั่งบนเจ็ทสกี ลักษณะการแต่งกายทั้งของหนุ่มชายหาดเอง และตัวของนักท่องเที่ยว เป็นเพียงเสื้อ

ผ้าชุดอาบน้ำ ทางเกงอาบน้ำน้อยขึ้นแล้ว ซึ่งเป็นชุดที่ไม่สามารถที่จะเก็บหรือพกพาถุงยางอนามัยไว้กับตัวได้อย่างสะดวกเลย

ตารางที่ 16 แสดงสถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ระหว่างหนุ่มชายหาดกับนักท่องเที่ยวสตรี

สถานที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรงแรมอื่น ๆ	39	66.1
ห้องพักของหนุ่มชายหาด	3	5.1
ตามชายหาด	2	3.4
ที่พักของนักท่องเที่ยว	2	3.4
ในน้ำ	3	5.1
ไม่มีเพศสัมพันธ์	9	15.3
ไม่ตอบ	1	1.7
รวม	59	100.0

ตารางที่ 17 แสดงความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ใน 1 คืน กับนักท่องเที่ยวสตรี

ความถี่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	3	5.1
2	10	16.9
3	15	25.4
4	10	16.9
5	5	8.5
6 - 10	7	11.9
ไม่มีเพศสัมพันธ์	9	15.3
รวม	59	100.0
เฉลี่ย = 3.64		

นอกจากนี้ ถ้าพิจารณาถึงผลการสัมภาษณ์หนุ่มชายหาด ดังแสดงในตารางที่ 16 และ 17 ไปด้วยกันก็เป็นสิ่งที่พอจะชี้ได้ว่า เมื่อพิจารณาถึงความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างหนุ่มชายหาด

กับนักท่องเที่ยวที่มาระยะ 4 - 5 วัน การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ก็เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากในทางปฏิบัติ แม้ในการสัมภาษณ์ได้มีการสอบถามว่า ถ้าผู้พกพาถุงยางอนามัยเป็นสตรีชาวญี่ปุ่น คำตอบของหนุ่มชายหาดก็ยืนยันว่า ไม่สามารถที่จะใช้ถุงยางอนามัยได้ทุกครั้งที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกัน เนื่องจากคำตอบสรุปได้ว่า จำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์ค่อนข้างที่จะสูงคือเฉลี่ยถึง 4 ครั้งต่อ 1 คืน ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่ง ที่ช่วยสนับสนุนคำตอบของหนุ่มชายหาด ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยว่า “ไม่มีจำนวนถุงยางอนามัยที่เพียงพอ” ลักษณะเช่นนี้ ทำให้เราทราบได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ที่ใช้ถุงยางอนามัยระหว่างหนุ่มชายหาดกับนักท่องเที่ยวสตรี เป็นสิ่งที่ไม่ได้มีการวางแผนหรือการคาดการณ์ล่วงหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักท่องเที่ยวสตรีที่ไม่ล่วงรู้ถึงกลเกมนี้มาก่อน

ในการศึกษาี้ ได้สอบถามถึงพฤติกรรมของการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มหนุ่มชายหาด ดังแสดงในตารางที่ 18 หนุ่มชายหาดจะไม่ใช้ถุงยางอนามัยเลยร้อยละ 6.8 มีเพียงร้อยละ 32 เท่านั้นที่ใช้เองทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ และใช้บางครั้ง ซึ่งอาจเป็นไปได้ 2 กรณีคือ ใช้เนื่องจากคู่นอนขอร้องให้ใช้ ร้อยละ 20 และร้อยละ 17 ใช้เองเป็นบางครั้ง และยังพบอีกว่า ร้อยละ 7 ตอบว่าคู่นอนบังคับให้ใช้ทุกครั้ง อันเป็นสัดส่วนที่ต่ำที่สุด

ตารางที่ 18 แสดงเหตุผลการใช้ถุงยางอนามัยของหนุ่มชายหาด ที่มีเพศสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว

การใช้ถุงยางอนามัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยใช้เลย	4	6.8
ใช้เองทุกครั้ง	19	32.2
คู่นอนขอร้องให้ใช้บางครั้ง	12	20.3
ใช้เองบางครั้ง	10	16.9
คู่นอนให้ใช้ทุกครั้ง	4	6.8
ไม่มีเพศสัมพันธ์	9	15.3
ไม่ตอบ	1	1.7
รวม	59	100.0

ภาวะสุขภาพของหนุ่มชายหาดภูเก็ต

ผลการสัมภาษณ์ถึงสภาวะการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (แกมโรค) ของหนุ่มชายหาดพบว่า ร้อยละ 20 ของหนุ่มชายหาด รายงานว่าเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และแม้ว่าการรับรู้เกี่ยวกับการเป็นกามโรคของแต่ละบุคคลอาจต่างกันไปบ้าง คลินิกโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของจังหวัดภูเก็ต รายงานว่า กลุ่มชายที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงสุด อยู่ในอายุระหว่าง 20 - 30 ปี และพบว่าผู้ที่เข้ามารับการรักษายู่ในช่วงอายุนี้นี้ถึงร้อยละ 80 (สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดภูเก็ต, 2536) และในเดือนมิถุนายน 2537 พบผู้ป่วยเอดส์ในภูเก็ตจำนวน 31 ราย และมีการคาดประมาณจำนวนผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี 4,000 - 5,000 ราย จากประชากรภูเก็ตทั้งสิ้น 360,000 ราย โดยการคาดประมาณนี้ ไม่ได้แยกว่ากลุ่มหนุ่มชายหาดเป็นหนึ่งในกลุ่มอาชีพที่มีความเสี่ยงต่อการติดและการแพร่เชื้อเอชไอวี อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาในครั้งนี้พอสรุปได้ว่า กลุ่มหนุ่มชายหาดก็เป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อโรคเอดส์เช่นกัน เนื่องจากยังเป็นกลุ่มที่มีปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเอดส์หลายปัจจัยเช่น การที่มีพฤติกรรมเที่ยวหญิงขายบริการทางเพศ การใช้ยาเสพติดโดยเฉพาะอย่างยิ่งชนิดฉีดเข้าเส้นเลือด การดื่มสุรา ลักษณะการดูแลสุขภาพ การใช้ชีวิตและกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำวันต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งทำให้เกิดจำกัดทั้งในด้านการรับสื่อ และความรู้ในด้านการรักษาสุขภาพอนามัยที่ดีต่าง ๆ ที่จะเข้าถึงตัวเขา และปัจจัยเสี่ยงเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องในเรื่องของการควบคุมโรคเอดส์ ไม่ควรที่จะมองข้ามไปในการที่จะประเมินถึงภาวะเสี่ยงต่อการติดและแพร่เชื้อเอดส์ในกลุ่มหนุ่มชายหาดในเกาะภูเก็ต

การตระหนักทางด้านภาวะสุขภาพในกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น

ในการศึกษาหนุ่มชายหาดในเรื่องของ การเห็นความสำคัญของการมีสุขภาพดีในกลุ่มนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นในครั้งนี้ ได้มีคำถามในเรื่องของ การตระหนักถึงภาวะสุขภาพของตัวนักท่องเที่ยวเองในเรื่องของโอกาสที่จะติดเชื้อเอดส์ ผลการสัมภาษณ์ (ในตารางที่ 19) แสดงให้เห็นได้ว่า เกือบร้อยละ 40 ของหนุ่มชายหาดกลุ่มตัวอย่างตอบว่า นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่นที่อายุน้อย ไม่กังวลถึงการเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวี เพราะก่อนการที่จะตกลงมีเพศสัมพันธ์กับหนุ่มชายหาด สตรีกลุ่มนี้ไม่เคยถามหรือไม่มีคำถามเกี่ยวกับภาวะทางสุขภาพใด ๆ ของหนุ่มชายหาดเลย ซึ่งกรณีนี้ก็สะท้อนให้เห็นได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นเหตุการณ์ที่ไม่ได้เกิดจากการวางแผน มีสติยั้งคิด ความร่วมมือร่วมใจ หรือตั้งใจไว้ล่วงหน้าของนักท่องเที่ยวนั่นเอง และอาจหมายถึงการขาดทักษะในการตัดสินใจรับสภาพเสี่ยง หรือทักษะทางความคิดและสภาวะที่สามารถต่อรอง สนทนาตกลง เพื่อรับผิดชอบปัญหาของสุขภาพ ที่อาจมีตามมาจากการกระทำของตน

ตารางที่ 19 แสดงการตระหนักถึงภาวะสุขภาพของหนุ่มชายหาด จากนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ถามเกี่ยวกับภาวะสุขภาพ	28	47.5
ไม่ถามถึงภาวะสุขภาพ	22	37.3
ไม่มีเพศสัมพันธ์เลย	9	15.9
รวม	59	100.0

การควบคุมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว

ตามปกติแล้ว ในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว รวมทั้งควบคุมการบริการต่าง ๆ กับนักท่องเที่ยว ซึ่งในกรณีนี้หมายถึงเฉพาะกลุ่มที่ให้บริการที่พักทางน้ำของหนุ่มชายหาด ที่ปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของตำรวจท่องเที่ยว จากการสนทนากับเจ้าหน้าที่ตำรวจท่องเที่ยว ได้ให้ทัศนะว่า “เป็นการยากที่จะตำรวจระบุหรือชี้ชัดลงไปว่า ลักษณะพฤติกรรมของหนุ่มชายหาดที่ปฏิบัติต่อบรรดานักท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่รบกวนสร้างความรำคาญให้กับนักท่องเที่ยว หรือเป็นการสนทนาต่อรองในการซื้อขายบริการที่พักทางน้ำที่เขาให้บริการบนชายหาด” นอกจากนี้ตำรวจท่องเที่ยวยังให้ความเห็นว่า การทำงานของตนโดยการตรวจตราของสายตรวจโดยตำรวจท่องเที่ยวที่บ่อยครั้งเกินไปหรือชัดเจนเกินไป ก็อาจเป็นสิ่งที่สร้างความอึดอัดใจประการหนึ่ง ให้กับบรรดานักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน เพราะอาจทำให้นักท่องเที่ยวนึกเกรงไปว่าจะมีอะไรที่ไม่ปลอดภัยเกิดขึ้นกับตนจนอาจทำให้พักผ่อนได้ไม่เต็มที่และปลอดภัย การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้ผลดีที่สุดของตำรวจท่องเที่ยวในปัจจุบันคือ ในกรณีที่ชัดเจนกว่า เช่น กรณีที่นักท่องเที่ยวประสบอุบัติเหตุหรือในกรณีที่ถูกลักขังขังไว้หรือทรัพย์สินสูญหาย ไม่ยุติธรรม กรณีเหล่านี้ตำรวจท่องเที่ยวคิดว่า มีประสบการณ์และเห็นปัญหาได้เด่นชัดกว่าตัดสินใจและจัดการกิจกรรมควบคุมดูแลโดยรัฐต่อนักท่องเที่ยวในภูเก็ตนั้น ยังมีปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องอยู่ด้วยเช่น ผู้ประกอบการกับนักท่องเที่ยวที่เป็นคนท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกับตำรวจท่องเที่ยวแล้ว การที่ตำรวจเข้าไปควบคุมเข้มงวดกับการทำงานของคนท้องถิ่น อาจทำให้คนท้องถิ่นมีความไม่พอใจ ซึ่งตำรวจต้องประสบปัญหาทางสังคมส่วนตัวต่อ ๆ ไป และเรื่องดังกล่าวนี้ยังไม่มียุทธศาสตร์ใดที่จะทำให้ตำรวจท่องเที่ยวสามารถทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพมากขึ้น

การดูแลด้านสุขภาพของกลุ่มคนท้องถิ่นที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพของนักท่องเที่ยวเช่น หนุ่มชายหาดที่พบว่าไกล้ซิด และมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักท่องเที่ยว ยังไม่ได้เป็นกลุ่มที่จัดให้ได้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพที่ดีเป็นกลุ่มเฉพาะ นอกจากกลุ่มหญิงบริการที่มีอยู่เดิมแล้วเท่านั้น

สรุปเชิงอภิปรายผลการศึกษา

อภิปรายผลการศึกษา

ข้อค้นของการศึกษานี้ ได้ชี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีผลช่วยในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงของการติดเชื้อเอดส์ ในหมูนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น ดังต่อไปนี้

1. การรับรู้ของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับภูเก็ต

1.1 ในประเด็นของความคิดหรือการรับรู้เกี่ยวกับภูเก็ต ในหมูนักท่องเที่ยวสตรี และผู้จัดการบริษัทท่องเที่ยวที่เป็นสาขาของบริษัทท่องเที่ยวในญี่ปุ่น โดยผลการศึกษาด้วยการสัมภาษณ์ครั้งนี้ แทบทุกคนมีความเชื่อว่าภูเก็ตเป็นเกาะอิสระไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทย อีกทั้งยังมีความเห็นเกี่ยวกับประเทศไทยและกรุงเทพมหานครว่า เป็นเมืองที่เต็มไปด้วยปัญหาจราจร มลภาวะ อาชญากรรม และรวมไปถึง ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ที่รุนแรง แต่ภูเก็ตไม่ได้มีลักษณะที่เป็นปัญหาเช่นนี้ ในความคิดของนักท่องเที่ยวที่ตัดสินใจมาภูเก็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมูนักท่องเที่ยวสตรี

1.2 จากข่าวสารที่นักท่องเที่ยวได้รับรู้เกี่ยวกับภูเก็ตนั้น ส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำ และเชิญชวนเกี่ยวกับภูเก็ตว่า เป็นเกาะที่ยังมีความเป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์ และทะเลสวย หาดทรายที่ขาวสะอาด มีกีฬาทางน้ำที่สนุกสนาน มีกิจกรรมที่น่าสนใจมากมาย และผู้คนบนเกาะมีความเป็นมิตรกับผู้มาเยือน แต่ขณะเดียวกันก็ขาดการให้คำแนะนำทางด้านสังคม และวัฒนธรรมความเป็นจริงที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตและสังคมในภูเก็ต ที่นักท่องเที่ยวจะต้องเตรียมตัวเพื่อเผชิญด้วย

2. การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวสตรีอายุน้อยชาวญี่ปุ่นและสภาพแวดล้อมในภูเก็ต

2.1 ปัจจุบันมีการเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็วของนักท่องเที่ยวสตรีที่อายุน้อย ซึ่งมักจะเดินทางท่องเที่ยวในระยะทางที่ไกล ๆ เพียงลำพัง โดยขาดการเตรียมการเพื่อป้องกันตนเองหรือทรัพย์สิน หรือเรียนรู้ถึงวิธีการเพิ่มความปลอดภัยทางด้านร่างกาย และสุขภาพขณะเดินทาง

2.2 สำหรับชายไทยที่อายุน้อย ประสบการณ์น้อย และมีระดับการศึกษาที่ไม่สูง ส่วนใหญ่อาจยังมีความคิดเกี่ยวกับเพศหญิงเหมือนกับในหลายสังคมว่า เพศหญิงเป็นเพศที่เข้าได้ถึงง่าย อ่อนแอ โดยธรรมชาติต้องการอยู่ภายใต้การดูแล และความคุ้มครองของผู้ชาย โดยเฉพาะนักท่องเที่ยว

สตรีชาวญี่ปุ่น ที่ถูกมองว่า เป็นกลุ่มที่ผู้ชายจะเข้าไปมีส่วนจัดการดูแล ได้ง่ายกว่ากลุ่มสตรีนักท่องเที่ยวอื่น

2.3 จากการเข้าไปทำความสนิทสนมของหนุ่มชายหาดนั้น แม้นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น ที่เมื่อเข้าไปสู่สภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคย พวกเขาก็ยังให้เชื่อถือว่า เด็กหนุ่มเหล่านี้มีความจริงใจ และเต็มใจที่จะอยู่ภายใต้การดูแลหรือการให้ความสนิทสนมของหนุ่มชายหาดค่อนข้างง่าย และไม่มี ความระแวงตนเอง ซึ่งในความจริงแล้ว ในบางกรณีหรือบางเหตุการณ์ สิ่งที่เกิดขึ้นหลายอย่างก็ไม่ใช่ เป็นสิ่งที่พวกเขาปรารถนา หรือตั้งใจที่จะทำในขณะที่เดินทางมาที่ภูเก็ต

2.4 จากการศึกษา ปรากฏว่า อายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่เพิ่มความเสี่ยงให้กับนักท่องเที่ยว สตรี โดยจะรวมไปถึงการใช้เครื่องประดับร่างกาย การแต่งกาย และพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การ สูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเอาตนเองอยู่ลำพังในบรรยากาศที่อำนวยการต่อความ สัมพันธ์ทางเพศ เช่น ในที่สาธารณะ และการต้องการหาประสบการณ์ทางเพศ ซึ่งเป็นธรรมชาติของ คนในวัยรุ่น

2.5 การขาดประสบการณ์ชีวิต เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยง และขาด ความระมัดระวังในหมู่นักท่องเที่ยวสตรี แม้จะมีสัญญาณเตือนที่แสดงถึงเหตุการณ์อันตราย เช่น การออกไปข้างนอกกับคนแปลกหน้าเพียงสองต่อสองในยามค่ำคืน หรือสถานที่เปลี่ยว ฯลฯ ซึ่งสิ่ง เหล่านี้ล้วนทำให้นักท่องเที่ยว ไม่สามารถที่จะควบคุมสถานการณ์ หรือไม่สามารถสื่อสารถึงลักษณะ ของความต้องการที่แท้จริงได้อย่างชัดเจน และจริงจังในภาวะที่เหมาะสม

2.6 เมื่อนักท่องเที่ยวพบกับบุคคล หรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความรำคาญ หรือความ ยุ่งยากใจ แล้วไม่แสดงอาการปฏิเสธออกไป เช่น การไม่สนทนาด้วย หรือการเดินหนี แล้วเตือนตน เองว่าไม่ควรอยู่ในสภาพเช่นนี้ โดยเฉพาะกับนักท่องเที่ยวสตรีที่มีอายุน้อย ก็จะทำให้ตกอยู่ในภาวะ การที่ตนเองยากที่จะทำให้สภาพปัญหาลี้คลายไปได้ หรือไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งในทางตรงกัน ข้ามที่เราเห็นว่า สตรีชาวยุโรปและอเมริกา แม้ว่าเป็นกลุ่มคนที่มีอิสระในการมีเพศสัมพันธ์ ถ้าเป็น สภาวะเหตุการณ์รอบข้าง ที่ทำให้พวกเขาตกอยู่ในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เขาไม่ปรารถนาแล้ว เขาจะแสดงบทบาทในการเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ได้ทันที อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อไม่อยู่ในภาวะ เสี่ยงโดยไม่ต้องการ

2.7 สืบเนื่องจากลักษณะเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการมีอิสระด้านการมีเพศสัมพันธ์ ของสตรีในปัจจุบัน เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดข้อจำกัด หรือขาดในการระมัดระวัง ในการที่จะนำตนให้เกิด พฤติกรรมเสี่ยง โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในสถานการณ์ หรือสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคย

3. การส่งเสริมการขายรูปแบบนักท่องเที่ยวอิสระแก่สตรีที่อายุน้อย

3.1 จากการที่ภูเก็ตได้รับการส่งเสริม ในรูปแบบของการท่องเที่ยวอิสระ ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว รักความสนุก และรักอิสระ ทั้งนี้เพราะเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่สะดวกสบาย ประหยัดค่าใช้จ่าย และไม่มีการกำหนดรูปแบบตายตัวเช่นรูปแบบของการท่องเที่ยวลักษณะอื่น แต่ก็มีការวิเคราะห์แล้วว่า เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีอัตราเสี่ยงในการมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น และไม่ใช่วิธีที่จะได้รับความสนใจ หรือได้รับการตอบสนองสำหรับนักท่องเที่ยวทุกคน ที่เห็นว่าการมีการจัดการ มีผู้รับผิดชอบชัดเจน ซึ่งเป็นทางเลือกที่ดีกว่า ด้วยสาเหตุที่ว่า มีความเสี่ยงต่อเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันได้น้อยกว่า

4. ขนบธรรมเนียมปฏิบัติของสตรี

4.1 ตามขนบธรรมเนียมประเพณีของสตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีชาวญี่ปุ่น ที่กำหนดว่าสตรีต้องแต่งตัวเรียบร้อย สะอาด แต่ต้องมีความทันสมัย มีกิริยามารยาทอ่อนน้อม สุภาพ สงบ เสียงนุ่ม การใช้ภาษาในการสื่อสาร เน้นการค่อยพูดค่อยจา และหลีกเลี่ยงการขัดแย้งที่ชัดเจน ซึ่งลักษณะเช่นนี้ เป็นสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวสตรี ที่มาจากสังคมที่มีกรอบของการประพฤติปฏิบัติของสตรีในลักษณะดังกล่าว อาจต้องประสบกับปัญหาจากบุคคลอื่น เมื่อเดินทางจากสังคมบ้านเกิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเพศชาย ที่ขาดความรู้ความเข้าใจในสภาพวัฒนธรรมของกลุ่มสตรีต่างถิ่นนี้ และพยายามเข้ามาสนิทสนมด้วย เพราะอาจเข้าใจผิดว่า สตรีมีได้มีที่ทาปฏิสระ จึงอาจแปลความหมายว่าเกิดมีไมตรีให้กับตนเป็นพิเศษ

4.2 จากลักษณะของการการขัดเกลาทางสังคมของสตรีญี่ปุ่น ที่เหมือนกับสตรีในเอเชียส่วนใหญ่คือ ถูกสอนให้เป็นผู้ที่ต้องเคารพ เชื่อฟัง และคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ยกความเป็นใหญ่ในการตัดสินใจให้แก่ผู้ชาย ไม่ว่าในทางเศรษฐกิจ หรือด้านต่าง ๆ ซึ่งลักษณะเช่นนี้เอง เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้หญิงมีข้อจำกัด ถึงอำนาจของตนเองในการตัดสินใจดำเนินการ หรือต่อรอง แม้กระทั่งเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยสำหรับตนเอง การต่อรองให้ฝ่ายชายใช้ถุงยางอนามัย หรือในเรื่องของความซื่อสัตย์ของฝ่ายชาย ที่จะไม่มีความสัมพันธ์ที่สาธอน เป็นต้น

4.3 สำหรับชายไทยที่อายุน้อย และไม่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม หรือไม่ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องของสังคมชาติอื่น จะยอมรับถึงพฤติกรรมการสวมใส่ชุดอาบนำแบบที่เปิดเผยร่างกายมาก เช่น บิกินี การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น เหล้าหรือเบียร์ การสูบบุหรี่ ของสตรีชาวญี่ปุ่นที่เป็นเรื่องยอมรับได้ในสังคมญี่ปุ่น และมองว่าเป็นพฤติกรรมของสตรีที่แก่นกล้า กร้านสังคม ไม่เรียบร้อย เพราะพฤติกรรมเหล่านี้ ยังเป็นสิ่งที่พวกเขายอมรับไม่ได้ ถ้าเป็นการกระทำโดยสตรีที่เป็นชาวไทยเอง

5. การขาดเจ้าหน้าที่คอยให้บริการด้านการท่องเที่ยวและสวัสดิภาพ

5.1 จากสถานการณ์ในปัจจุบันที่พบว่า มีเพียงตำรวจท่องเที่ยวเท่านั้นที่ผู้รับผิดชอบดูแล และให้บริการในด้านต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งมีหน้าที่รับการร้องเรียนปัญหาที่เกิดกับนักท่องเที่ยวเสมอ โดยแท้จริงแล้วนั้น ตำรวจท่องเที่ยวขาดอำนาจในการจัดการอย่างเต็มรูปแบบ เมื่อนักท่องเที่ยวประสบกับปัญหา ก็จะมีการร้องเรียนได้ในกรณีที่เบา ๆ และเป็นการตักเตือนผู้กระทำความผิดต่อนักท่องเที่ยว แต่หากเป็นกรณีหนัก เช่น ต้องมีการจับกุม จะเป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่โดยตรงเท่านั้น อย่างไรก็ตามตำรวจท่องเที่ยวเองก็ประสบกับปัญหาในเรื่องของภาษาที่ใช้สื่อสารที่ไม่เข้าใจกันเสมอ ๆ และยังมีความคลุมเครือไม่ชัดเจนของสถานการณ์ที่เกิดกับนักท่องเที่ยว เช่น การที่นักท่องเที่ยวถูกรบกวนโดยคนท้องถิ่น เพราะอาจถูกอธิบายว่า ผู้ถูกร้องเรียนกำลังตกลงในเรื่องของการซื้อบริการเล่นกีฬาชายหาด ซึ่งมีได้เป็นการรบกวนแต่อย่างใด ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถที่จะเข้าไปจัดการ และให้ความช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที ทำให้ขาดประสิทธิภาพของการทำงานไปได้

5.2 นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่า ตำรวจท่องเที่ยวในภูเก็ตขาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ เช่น เรือลาดตระเวนตามชายฝั่ง ยานพาหนะในสภาพดีต่าง ๆ ในเรื่องของการอำนวยความสะดวกด้านการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศก็เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาเช่นกัน ทั้งหมดนี้เป็นประเด็นที่รัฐ หรือผู้รับผิดชอบต้องให้ความสนใจ และได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของอุปกรณ์การสื่อสาร หรือวิธีที่จะสื่อสารให้สัมฤทธิ์ผล ซึ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องไปถึงความเข้าใจในเรื่องของสังคม วัฒนธรรม และพฤติกรรมบุคคลด้วย

5.3 ในส่วนของหนุ่มชายหาด ซึ่งเป็นผู้ที่ติดต่อนักท่องเที่ยวโดยตรงนั้น ยังขาดการให้ความรู้เรื่องจรรยาบรรณของผู้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เพื่อสุขภาพอนามัยและการป้องกันโรค หรือวิธีการให้ความรู้และจัดการเกี่ยวกับสุขภาพ โดยจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมและวิถีชีวิตของเขามีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อ หรือช่วยแพร่กระจายโรคได้ อันเนื่องจากวิถีชีวิตทำให้ได้รับสื่อที่เป็นองค์ความรู้ด้านสุขภาพอนามัยน้อยมาก

6. การขาดการให้ความรู้ที่เหมาะสมแก่นักท่องเที่ยวสตรี

6.1 ผลจากการให้สัมภาษณ์ของนักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น ได้ชี้ให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อย ไม่มีความสนใจ และไม่ตระหนักเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพของตน ทั้งนี้เพราะขาดการให้ความรู้ทั้งในด้านทางตรง และทางอ้อมกับกลุ่มนี้โดยเฉพาะ และจาก

การศึกษาแบบแผน รูปแบบสื่อโฆษณาสถานที่ท่องเที่ยว มีการเน้นไปที่กลุ่มนักท่องเที่ยวสตรี โดยไม่มีเนื้อหาที่ก่อให้เกิดความระวังในเรื่องของความปลอดภัย ในขณะที่ท่องเที่ยวใด ๆ เลยแม้แต่อย่าง

6.2 จากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวสตรีที่พบจากการศึกษา การให้ความรู้จัดการอบรมถึงทักษะต่าง ๆ เช่น โอกาสในการเกิดเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัย การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ภาษาในการสื่อสารเบื้องต้น สัญญาณที่แสดงถึงอันตรายในสถานการณ์ หรือขณะการติดต่อกับบุคคลต่าง ๆ ระหว่างการท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่ควรเน้นให้เห็นว่า มีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะในปัจจุบันที่มีการแพร่ระบาดของโรคเอดส์นี้

6.3 ในประเด็นของการพัฒนาความปลอดภัยในด้านต่าง ๆ รัฐบาลควรจัดให้มีการพัฒนาอย่างเร่งด่วน และจริงจัง ทั้งควรแยกกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนออกไป เช่น ในเพศหญิง ควรมีการจัดการให้ความรู้ หรือให้การอบรมในกลุ่มนักท่องเที่ยวหญิงด้วยตนเอง ซึ่งอาจจัดให้ในระบบการศึกษา อันได้แก่ โรงเรียน หรือสถานศึกษาต่าง ๆ ฯลฯ บริษัทท่องเที่ยว ชุมชน หรือการอบรม ซึ่งเป็นบริการของรัฐต่อผู้ที่เดินทางออกจากประเทศ ไม่ว่าด้วยวิธีใดให้มากที่สุด ทั้งนี้เพราะลักษณะของความต้องการ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ต่างกับนักท่องเที่ยวชายอย่างชัดเจน

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวนี้ พบว่า นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น เป็นกลุ่มที่มีปัจจัยที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เป็นจำนวนสูงกว่านักท่องเที่ยวสตรีของชาติอื่น ๆ อันได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวจีน สิงคโปร์ เกาหลี อเมริกา และยุโรป ซึ่งปัจจัยเสี่ยงที่เด่นชัดคือ การที่นักท่องเที่ยวมีอายุน้อย อุบัติภัยอ่อนโยน มีไมตรี หรือการให้ความเชื่อใจผู้อื่น โดยความสนิทสนมกับคนท้องถิ่นเร็ว ขาดทักษะในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และรวมไปถึงการไว้วางใจ เชื่อใจ จนกระทั่งมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกันในที่สุด ซึ่งนักท่องเที่ยวสตรีที่ตกอยู่ในสถานการณ์ที่เธออาจไม่สามารถป้องกันตนเอง หรือปฏิเสธได้ โดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ควรให้ความสำคัญกับสถานการณ์ที่กล่าวมาในข้างต้น และการจัดให้มีการอบรมเตรียมตัวนักท่องเที่ยวสตรีวัยเยาว์ ให้มีความรู้ความเข้าใจในสังคม และมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมและปลอดภัย พร้อมให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องแก่นักท่องเที่ยวสตรี ทั้งก่อนการเดินทาง ขณะเดินทาง และหลังการเดินทาง

จากการศึกษาปรากฏว่า นักท่องเที่ยวสตรีชาวญี่ปุ่น ต่างมีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีจากการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งที่คาดการณ์และไม่คาดการณ์ล่วงหน้ามาก่อน โดยพฤติกรรมเสี่ยงจะเกิดจาก การให้ความสนิทสนมอย่างรวดเร็วกับชายพื้นเมือง หรือหนุ่มชายหาด จนกระทั่งเกิดมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่มีการป้องกัน และในหลาย ๆ สถานการณ์ที่เกิด ไม่ว่าจะเป็นการที่นักท่องเที่ยวนำตนเอง

เข้าไปสู่ในพื้นที่ และสภาพของวัฒนธรรมที่แปลกใหม่ ไม่คุ้นเคย การออกไปเที่ยวตามลำพังกับคนแปลกหน้าในเวลาวิกาล การนั่งซ้อนจักรยานยนต์กับคนแปลกหน้า หรือให้ความสนิทสนมใกล้ชิดเร็วเกินไป ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนที่ทำให้มีข้อจำกัด ในการควบคุมพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อสุขภาพตนเองได้ เช่น ทำให้เกิดอุบัติเหตุ หรือการไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนของตน การถูกชักชวนเซ็กส์บังคับให้มีเพศสัมพันธ์ หรือการไม่ทราบถึงสถานที่ และวิธีการในการขอความช่วยเหลือ เมื่อเผชิญกับเหตุการณ์ที่เป็นปัญหา เป็นต้น

คณะนักวิจัยมีความเห็นว่า ในปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงข้างต้น เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวควรตระหนักและให้ความสำคัญ ในการพัฒนาด้านความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวสตรี โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อย ไม่ว่าจะเป็นการจัดการอบรม การเตรียมความพร้อมให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมและปลอดภัย ทั้งก่อนการเดินทาง ขณะเดินทาง และหลังการเดินทาง หรือการจัดทำคู่มือในการป้องกันเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันของนักท่องเที่ยวสตรี ยิ่งไปกว่านั้น ในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับนักท่องเที่ยวสตรีและกลุ่มอื่น ๆ ทางด้านสังคม วัฒนธรรม และการคาดหวังของนักท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่น่าทำการศึกษาต่อไป เพื่อเป็นการช่วยให้เกิดประโยชน์ และความชัดเจน ในการลดหรือจัดพฤติกรรมเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวี หรือเอดส์

บรรณานุกรม

Brinkman, Uwe K. *Features of the AIDS Epidemic in Thailand*. Working Paper No.3. Harvard School of Public Health, 1992.

Cohen, Erik. *"Tourism and AIDS in Thailand"* Annals of Tourism Research ; Vol.15, USA : Pergamon Press, 1988 : 467 - 486.

Division of Epidemiology, Ministry of Public Health, **AIDS Report 1995**. Thailand.

Ford, Nicholas. *Sex on Holiday : The HIV-Related Sexual Interaction of Young Tourists Visiting Torbay*. Institute of Population Studies, U.K. : University of Exeter, 1991.

Hendriks, Aart. "National Committee on AIDS control of the Netherlands" *AIDS and Mobility*. WHO Regional Office for Europe, 1991.

Kleiber, Dieter. *AIDS and (Sex) Tourism*. Sozialpädagogisches Institute, Germany : Berlin, 1991.

Maurer. *Inquiry Commission of the Parliament of the Federal Republic of Germany*. 1990.

Ministry of Health and Welfare and Japanese Foundation for AIDS Prevention. *AIDS Control in Japan : The seven-year Stop AIDS Plan 1994-2000*. Japan, July 1994.

Ministry of Public Health. **Phuket Province Health Annual Report. 1993**.

Mulhall, B. P. *Sexually Transmissible Diseases and Travel*. British Medical Bulletin Vol. 49, No.2, 394 - 411, 1993.

The New Internationalist, New Internationalist Publication Ltd. Survey, U.K. No.245 / July 1993.

Population Reports. *Update on Condom - Products, Protection, Promotion*. Serie H, Number 6, Sep. - Oct. 1982.

Soda, Kenji and Akira Oya. *"AIDS / HIV Infection in Japan"* Unpublished Research Report, Department of Public Health, Yokohama City University of Medicine, Feb. 1995.

Tourism Authority of Thailand. **"Thailand Tourism Statistical Report 1992"**.

Tourism Authority of Thailand. **"Thailand Tourism Statistical Report 1993"**.

Weniger, Bruce G. et al. *"The epidemiology of HIV infection and AIDS in Thailand"* AIDS 1991, 5(Suppl 2) : 571 - 585.

ກາດຟນວກ

แนวคำถามกลุ่มผู้ให้บริการชาย

อาชีพ.....

ลักษณะทั่วไปของประชากรตัวอย่าง

1. คุณเป็นคนไหน ที่.....เมือง.....ชนบท
อายุ.....ปี
2. คุณจบการศึกษาสูงสุดชั้นใด.....
3. คุณมีพี่น้องกี่คน
พี่.....คน น้อง.....คน
4. คุณแต่งงานหรือยัง
() แต่งแล้ว () ยังไม่แต่ง () หย่า
5. (ผู้ที่แต่งงานแล้ว) มีบุตรกี่คน
() มี.....คน () ไม่มี
6. ขณะนี้พักอยู่กับใคร
() ที่ทำงาน () ที่อื่น
7. คุณทำงานอื่นมาก่อนหรือไม่
() ไม่เคย () เคย อาชีพ.....
8. สาเหตุที่เปลี่ยนอาชีพมาเป็นอาชีพปัจจุบัน.....
.....
9. เริ่มทำงานที่นี้ตั้งแต่อายุ.....ปี ขณะนี้อายุ.....ปี
10. ทำงานที่แห่งนี้มานาน.....ปี
11. รายได้ต่อเดือน.....ต่ออาทิตย์.....
12. คุณให้บริการอะไรบ้าง
1.....
2.....
3.....

20. คุณคิดว่าทำไมนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นหญิงจึงมาเป็นคู่รักของคุณ

.....1. ชอบตัวบุคคล

.....2. นิสัย

.....3. มีความต้องการ

.....4. อยู่ในบรรยากาศที่อำนวยการ

.....5. อยู่ในบรรยากาศที่จ่ายอม

21. ปีที่แล้วคุณมีแฟนจากการเริ่มเป็นแขกกี่คน.....คน

เป็นชาติใดมากที่สุด.....

22. คุณไปมีเพศสัมพันธ์กับแขกที่ใดบ้าง

1.....

2.....

3.....

23. โดยเฉลี่ยคุณมีเพศสัมพันธ์กับแขกคนละกี่ครั้ง.....ครั้ง

24. ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ คุณหรือแขก ขอให้คุณใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่

.....แขกขอให้ใช้ (บางครั้ง)

.....ใช้เอง (บางครั้ง)

.....แขกขอให้ใช้ (ทุกครั้ง)

.....ใช้เอง (ทุกครั้ง)

25. แขกที่คุณพบ พบที่ไหน

.....ชายหาด

.....ดิสโกเธค

.....อื่น ๆ

26. เกมสี่ยายหาดที่แขกมักชอบเล่น

1.....

2.....

3.....

27. เกมสี่ยายหาดที่ทำให้ใกล้ชิดกับแขกมากที่สุด

1.....

2.....

3.....

28. คุณมีวิธีสังเกตว่าแขกจะชอบคุณได้อย่างไร (เป็นญี่ปุ่น)

1.....

2.....

3.....

29. ถ้าแขกปฏิเสธไมตรีของคุณ คุณทำอะไร

1.....

2.....

3.....

30. คุณคิดว่าแขกชาติใดเข้าใกล้ได้ง่ายที่สุด, ยากที่สุด

ง่ายที่สุด

ยากที่สุด

1.....

1.....

2.....

2.....

3.....

3.....

อย่างไรที่ว่าง่าย

อย่างไรที่ว่ายาก

1.....

1.....

2.....

2.....

3.....

3.....

31. แขกที่เคยเป็นแฟนของคุณอายุระหว่างกี่ปี.....

32. แขกที่เคยเป็นแฟนของคุณ ส่วนใหญ่อาชีพ.....

33. แขกที่เคยเป็นแฟนของคุณ ส่วนใหญ่มาจากเมืองอะไร.....

34. แขกเคยถามคุณถึงสุขภาพ หรือความปลอดภัยจากโรคหรือไม่

.....เคย

.....ไม่เคย

35. คุณมักตอบตามความจริงหรือไม่

.....ตอบ

.....ไม่ตอบ

36. คุณคิดว่าแขกที่มีเพศสัมพันธ์ของคุณป้องกันการท้องอย่างไร

.....รู้

.....ไม่รู้

37. คุณเคยชวนเพื่อนมา “ชิง” คู่เดินทางของแขกหรือไม่

.....เคย

.....ไม่เคย

38. คุณทราบหรือไม่ว่าเขามีแฟนแล้วหรือยัง

.....ทราบ

.....ไม่ทราบ

39. คุณทราบหรือไม่ว่าเขากอาจยังเป็นสาวพรหมจารีอยู่

.....ทราบ ด้วยวิธีการอย่างไร.....

.....

.....ไม่ทราบ

40. คุณเคยมีปัญหาคือเป็นผลจากการมีเพศสัมพันธ์กับเขาหรือไม่

1.....

2.....

3.....

41. คุณคิดว่าเขาที่มีเพศสัมพันธ์กับคุณนั้น มีลักษณะตกอยู่ในสภาพจำยอมบ้างหรือไม่

.....มี..... % เพราะ.....

.....

.....ไม่มี

42. คุณมีคู่นอน / คู่รัก / ภรรยา หรือไม่.....

() มี.....คน () ยังไม่มี

42.1 รู้จักกันมานานเท่าไร.....

42.2 คู่รักของคุณมีคู่นอนคนอื่นอีกหรือไม่.....

42.3 เมื่อคุณแต่งงานแล้วจะหยุดอาชีพหรือไม่.....

43. คุณได้ร่วมเพศครั้งแรกเมื่ออายุเท่าไร

() เคยเมื่ออายุ.....ปี () ยังไม่เคยร่วมเพศ

44. คนที่คุณได้ร่วมเพศด้วยเป็นครั้งแรกเขาเป็นอะไรกับคุณ

() คู่รัก () คู่หมั้น () ภรรยา

() เพื่อน / คนรู้จัก () ผู้ชายด้วยกัน () อื่น ๆ (ระบุ).....

45. คนที่คุณได้มีเพศสัมพันธ์ด้วย เขาใช้ถุงยางอนามัยบ้างหรือไม่

() ใช้ทุกครั้ง () ใช้บางครั้ง

() ไม่ใช้เลย () ไม่เคยร่วมเพศกับเขา

46. ปัจจุบันคุณได้ร่วมเพศกับใครบ้าง.....

46.1 ความบ่อยในการร่วมเพศ.....

47. คนที่คุณร่วมเพศด้วยเขาใช้ถุงยางอนามัยหรือเปล่า ใครเป็นคนจัดหาถุงยางอนามัย

.....

48. ตั้งแต่โรคเอดส์เป็นที่หวาดกลัว คุณมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศหรือไม่

.....

49. คุณและคู่นอนของคุณเคยมีพฤติกรรมเสี่ยงเหล่านี้บ้างหรือไม่

บ่อย บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง ไม่เลย

ดื่มเบียร์

เหล้า

บุหรี่

ยากล่อมประมาท

สารระเหย

กัญชา

ฝิ่น (สูบ / ฉีด)

เฮโรอีน

50. คุณเคยตรวจสุขภาพร่างกาย (กรณีของ STD และ AIDS) หรือไม่

.....เคย

.....ไม่เคย

51. คุณเคยเป็นโรคหรือไม่

.....เคย

.....ไม่เคย

51.1 ถ้าตอบว่าเคย เป็นเมื่อไร ตอนอายุเท่าไร ชนิดใด บ่อยไหม รักษาอย่างไร
ที่ไหน

.....

.....

52. คุณคิดว่าสุขภาพคู่นอนของคุณเป็นอย่างไร เจ็บป่วยบ่อยไหม เป็นโรคอะไร

และรักษาอย่างไร

.....

.....

53. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

- คุณกลัวโรคเอดส์หรือไม่.....
- คุณรับรู้เกี่ยวกับข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ได้อย่างไร.....
เมื่อไร.....
ที่ไหน.....
คุณสามารถรับรู้ข่าวสารโรคเอดส์ได้บ่อยเพียงไร.....

54. คุณมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

- อาการของโรคเอดส์.....
- ติดต่ออย่างไร.....
- ป้องกันได้อย่างไร.....

55. คุณรู้จักโรคเอดส์มากน้อยแค่ไหน

- คุณรู้จักผู้ป่วยโรคเอดส์หรือไม่ และมีจำนวนเท่าไร.....
- คุณรู้สึกอย่างไรกับคนป่วยเป็นโรคเอดส์.....
- ถ้าหากคุณเป็นโรคเอดส์ตัวคุณรู้สึกอย่างไร.....
- และคุณจะทำอย่างไรกับตัวคุณ.....

56. คุณรู้สึกต่อตัวคุณเองอย่างไร เมื่อทำอาชีพนี้.....

57. คุณคิดถึงอนาคตหรือเปล่าว่าจะทำอะไร.....

58. คุณคิดว่าพฤติกรรมของคุณขณะนี้เสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์หรือไม่

.....เสี่ยงไม่เสี่ยง

59. ถ้าคุณต้องการป้องกันโรคนี้จากการแพร่กระจายในประเทศของเรา คุณคิดว่าจะทำอย่างไร กับคนกลุ่มใดก่อน.....

60. คุณคิดว่ารัฐบาลไทยและญี่ปุ่น ควรมีนโยบายช่วยเหลือผู้เสี่ยงเช่นคุณ และนักท่องเที่ยว
เที่ยวอย่างไร

ไทย

ญี่ปุ่น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวสตรีญี่ปุ่น

1. อายุ.....ปี
2. มาจากเมืองอะไร.....
3. อาชีพ.....รายได้ต่อเดือน หรือปี

() 2,000,000 - 4,000,000 Yen	() 5,000,000 - 7,000,000 Yen
() 8,000,000 - 10,000,000 Yen	() มากกว่า 10,000,000 Yen
4. สถานภาพสมรส

() โสด	() แต่งงาน	() หม้าย หย่า แยก
---------	-------------	--------------------
5. จุดประสงค์ของการมาภูเก็ต

() ท่องเที่ยว	() งาน	() อื่น ๆ
----------------	---------	------------------
6. มาคนเดียวหรือกับผู้อื่น

() คนเดียว	() เพื่อนร่วมทาง.....คน
-------------	--------------------------
7. เป็นครั้งแรกในประเทศไทย (ภูเก็ต, พัทยา)

() ใช่	() ไม่ใช่ จำนวนครั้งที่มา.....ครั้ง
---------	--------------------------------------
8. เวลา 2 ปีที่ผ่านมาเดินทางไปต่างประเทศกี่ครั้ง.....ครั้ง
 ครั้งสุดท้ายมาเที่ยวเมืองไทย วัน.....เดือน.....ปี.....
9. คุณทราบเกี่ยวกับภูเก็ตได้อย่างไร.....
 เมื่อไร.....
10. คุณเลือกมาภูเก็ตเพราะ

.....1 เพื่อนแนะนำ	2 บริษัททัวร์แนะนำ	3 เห็นโฆษณา
.....4 เพื่อนชวน	5 มีคนรู้จัก	6 ทัวรราคาถูก
.....7 อื่น ๆ		
11. คุณและเพื่อน ๆ คิดจะใช้เวลาที่ภูเก็ตทำอะไรบ้าง

กลางวัน	กลางคืน
1.....	1.....
2.....	2.....
3.....	3.....

12. คุณคิดว่าคนท้องถื่นภูเก็ตมีความจริงใจพอที่จะเป็นเพื่อนกับคุณได้หรือไม่
ได้เพราะ.....
ไม่ได้เพราะ.....
13. คุณเคยถูกคนท้องถื่นเข้ามาหลั้หลุมจับคุณโดยที่คุณไม่เต็มใจหรือไม่
.....เคยไม่เคย
14. คุณคิดว่าคนที่เคยถูกรุมจับ เขาแก้ปัญหาอย่างไร.....
.....
15. คุณคิดว่านักท่องเที่ยวญี่ปุ่นชอบให้มีผู้ชายท้องถื่นมาพูดคุยสนทนสมด้วยหรือไม่
.....ชอบไม่ชอบ
16. คุณคิดว่านักท่องเที่ยวญี่ปุ่นหญิง จะสนทนสมมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายท้องถื่นได้หรือไม่
.....ไม่เป็นไปได้ ก็เปอร์เซ็นต์..... %
17. ผู้ชายท้องถื่นที่สนทนสมกับนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นนั้น ให้ออกสทำควมรู้จักที่ไหน
1..... 2..... 3.....
18. เหตุใดนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นหญิง จึงนิยมหรือให้ความไว้วางใจกับผู้ชายทั่วไป ที่พบขณะ
มาเที่ยว
1.....
2.....
3.....
19. คุณคิดว่าการสนทนสมมาก ๆ กับผู้ชายที่ไม่รู้จักมาก่อนจะปลอดภัยหรือไม่
ปลอดภัย.....
ไม่ปลอดภัย.....
20. คุณคิดว่านักท่องเที่ยวญี่ปุ่นรู้จักโรคเอดส์มากหรือน้องเพียงใด
() มาก () ปานกลาง () ไม่รู้
21. นักท่องเที่ยวญี่ปุ่นหญิงกลัวติดโรคเอดส์ หรือท้องจากการมีเพศสัมพันธ์กับคนท้องถื่นหรือไม่
กลัว เพราะ.....
ไม่กลัว เพราะ.....

22. คุณคิดว่านักท่องเที่ยวน่าจะบอกคุณอะไรเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยได้หรือไม่
 ได้ เพราะ.....
 ไม่ได้ เพราะ.....
23. คุณคิดว่าส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวหญิงเคยใช้ถุงยางอนามัยขณะที่อยู่ญี่ปุ่นหรือไม่
 ใช้มากกว่า เพราะ.....
 ใช้น้อยกว่า เพราะ.....
 ใช้เท่ากัน เพราะ.....
24. มีเหตุการณ์การใช้ถุงยางอนามัยหลายอย่าง สำหรับคนญี่ปุ่นไม่ใช้ถุงยางเพราะอะไร
 1.....
 2.....
 3.....
25. มีหน่วยงานใดที่ให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับโรคเอดส์ก่อนมาเมืองไทยหรือไม่
 () ไม่มี () มี ระบุหน่วยงาน
 1..... วิธีอะไร.....
 2..... วิธีอะไร.....
 3..... วิธีอะไร.....
26. คุณจะแนะนำรัฐบาลญี่ปุ่นและไทย ให้ทำการควบคุมการแพร่โรคเอดส์ แก่กลุ่ม
 นักท่องเที่ยวอย่างไร
รัฐบาลไทย	รัฐบาลญี่ปุ่น
1.....	1.....
2.....	2.....
3.....	3.....
27. คุณมีคูรักหรือแฟนอยู่ที่ญี่ปุ่นหรือไม่
 () มี () ไม่มี
28. คุณคิดว่ามาเที่ยวแบบนี้เสี่ยงต่อเอดส์ไหม
 () เสี่ยง () ไม่เสี่ยง

แบบสอบถามกลุ่มมักคุเทศก์

1. อายุ.....ปี เพศ..... การศึกษา.....
สถานภาพสมรส.....
2. งานมัคคุเทศก์ ทำงานอาชีพนี้มานานกี่ปี.....ปี
ทำสถานที่ไหนมาบ้าง.....
3. งานปัจจุบัน (วิธีการได้ลูกค้าอาจเป็นไกด์มี)
ทำงานกับบริษัทนี้มานานเท่าไร.....
รายได้ (เป็นครั้ง, สัปดาห์, เดือน).....
ชั่วโมงการทำงาน (เช้า, เย็น, กลางคืน).....
4. ประสบการณ์ในการทำงาน(อยากรู้ว่า 1 ปี, 1 เดือน ให้บริการนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นกี่คน)
4.1 กลุ่มนักท่องเที่ยวที่รับต่อปี

	ชาย	หญิง
อเมริกัน	คน	คน
อิตาลี	คน	คน
ฝรั่งเศส	คน	คน
เยอรมัน	คน	คน
สิงคโปร์	คน	คน
ไต้หวัน	คน	คน
ญี่ปุ่น	คน	คน

4.2 ลักษณะเด่นของนักท่องเที่ยวชายชาติต่าง ๆ (เน้นญี่ปุ่น)

อเมริกัน

อิตาลี

ฝรั่งเศส

เยอรมัน

สิงคโปร์

ไต้หวัน

ญี่ปุ่น

4.3 ลักษณะเด่นทางบุคลิกของนักท่องเที่ยวนานาชาติต่าง ๆ

อเมริกัน

อิตาลี

ฝรั่งเศส

เยอรมัน

สิงคโปร์

ไต้หวัน

ญี่ปุ่น

5. พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

5.1 สถานที่ที่แขกชายชอบไปในภูเก็ต (บอกเป็นเปอร์เซ็นต์)

1.....% 2.....% 3.....%

4.....% 5.....% 6.....%

5.2 สถานที่ที่แขกหญิงชอบไปในภูเก็ต (บอกเป็นเปอร์เซ็นต์)

1.....% 2.....% 3.....%

4.....% 5.....% 6.....%

6. ในอาชีพของคุณเคยมีความสนิทสนมอย่างมากกับแขกผู้หญิง (ผู้ชาย) ถึงขนาดเป็นคู่รักหรือไม่ อย่างไร (ถ้าไม่มี คิดว่าคนในอาชีพนี้จะสนิทสนมกับแขกได้มาก หรือไม่ อย่างไร)

.....

.....

.....

7. เจลีย์ปี้ละกี่คน.....

8. ครั้งสุดท้ายที่มีคู่รักแบบแขกเมื่อไร.....

9. ขณะนี้คุณคิดว่า คุณมีคู่รักที่เป็นแขกที่จะกลับมาหาคุณอีกกี่คน.....คน

10. คุณมีความรู้สึกอย่างไรกับแขกญี่ปุ่น.....

ชาย.....

หญิง.....

11. แยกญี่ปุ่นของคุณมาทัวระดับไหน (ราคา).....
- ลักษณะของแยกญี่ปุ่น ชาย.....
 - ลักษณะของแยกญี่ปุ่น หญิง.....
(ต่อไปนี้เป็นแยกญี่ปุ่นหญิง)
 - ระยะเวลาที่อยู่.....วัน
 - อายุ.....ปี
 - การศึกษา.....
 - มาจากเมืองไหน (เรียงจากมากที่สุด)
- 1.....2.....3.....
- 4.....5.....6.....
- ขนาดของกลุ่มที่มา.....
 - ส่วนใหญ่ลูกค้าจะมาเดือนไหน.....มาประมาณสัปดาห์ละกี่คน.....คน
 - ลูกค้ากลับมาซ้ำบ่อยไหม.....
 - ลูกค้าญี่ปุ่นอุปนิสัยเป็นอย่างไร.....
12. พฤติกรรมทางเพศ
- แยกผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับหญิงแบบไหน.....
 - แยกผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับใคร.....
 - แยกของคุณจะมาเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ที่เปอร์เซ็นต์
ชาย.....% หญิง.....%
 - คุณคิดว่าแยกของคุณป้องกันโรคอย่างไร
() เสี่ยง () ไม่เสี่ยง
ใครเสี่ยง
() แยก () ผู้อื่น (ระบุ) 1..... 2..... 3.....
13. แยกญี่ปุ่นหญิงใช้บริการอะไรบ้าง
- 1.....2.....3.....
- 4.....5.....6.....

14. ทำไมเขาจึงมีเพศสัมพันธ์กับคนนั้น

.....1 ชอบตัวบุคคล (รัก)2 นิสัย3 มีความต้องการ
.....4 อยู่ในบรรยากาศที่อานวย5 อยู่ในบรรยากาศที่จำยอม

15. ความรู้เรื่องโรคเอดส์

- คุณรู้เรื่องโรคเอดส์ไหม.....
- คุณคิดว่าเขารู้จักป้องกันหรือเปล่า.....
- คุณบอกกับเขามาเกี่ยวกับวิธีป้องกันอย่างไรบ้าง
1.....2.....3.....
- คุณคิดว่าเขากู้ยงยอนามัยหรือไม่
() ใช่ () ไม่ใช่
- ใครเป็นคนกู้ยงยอนามัย..... ใช้ทุกครั้งหรือไม่.....

16. การคาดประมาณในอนาคตว่า จะมีนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นหญิงมากขึ้นหรือไม่

-
- คิดว่ากลุ่มนี้เสี่ยงต่อโรคเอดส์หรือไม่..... เพราะ.....
-
- ถ้าคิดว่าจะให้พวกนี้เสี่ยงต่อโรคเอดส์น้อยลงสำหรับรัฐบาลไทย ควรมีวิธีการอย่างไร
.....
- ถ้าคิดว่าจะให้พวกนี้เสี่ยงต่อโรคเอดส์น้อยลง สำหรับรัฐบาลญี่ปุ่นควรมีวิธีการ
อย่างไร
.....

17. คุณรู้จักคนที่ให้บริการนักท่องเที่ยวญี่ปุ่นไหม

- () รู้จัก () ไม่รู้จัก
- คุณคิดว่าบุคคลเหล่านี้มีการใช้ชีวิตเสี่ยงต่อการติดโรคหรือไม่
.....
- เคยทราบไหมว่า ในกลุ่มพวกนี้เป็นเอดส์หรือเปล่า
.....
- คนพวกนี้มีพฤติกรรมเสี่ยงหรือเปล่า (ติดยาเสพติด, กามโรค)
.....

18. ผู้ชายไทยที่มีเพศสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวปุนหญิง ในภูเก็ตมีเท่าไร

100

200

300

400

500+

19. มีแนวโน้มว่าผู้ชายกลุ่มนี้จะเพิ่มขึ้นหรือลดลง

เพิ่มขึ้น เพราะ.....

ลดลง เพราะ.....

20. ถ้าคิดว่าจะมีการป้องกันการแพร่โรคเอดส์ ควรติดต่อกับกลุ่มใดจะได้ผลดีที่สุด

.....1 นักท่องเที่ยวชาย

.....2 นักท่องเที่ยวหญิง

.....3 ไกด์

.....4 Beach boys

.....5 บริษัทท่องเที่ยว

.....6 บริษัทบริการที่พักทางน้ำ

.....7 ตำรวจ

.....8 อื่น ๆ (ระบุ).....

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

ศาลาชา พุทธมณฑล นครปฐม 73170
โทรศัพท์ 441-9964, 441-9666 โทรสาร 441-9333

E-mail: prvtt@mucc.mahidol.ac.th